

ULTREYA

PHONG TRÀO CURSILLO - NGÀNH VIỆT NAM - GIÁO PHẬN SAN JOSE, CA

Tháng 3 Năm 2013



SỐNG ĐỨC TIN
TRONG CÁC MÔI TRƯỜNG



PHONG TRÀO

URSILLO GIÁO PHẬN SAN JOSE - NGÀNH VIỆT NAM

1524 Hemmingway Rd., San Jose, California 95132
Email: hieutransj@gmail.com

VĂN PHÒNG ĐIỀU HÀNH



CHỦ TỊCH PT
Gioan Trần Hiếu
408-923-2622 / 408-655-5331



LINH HƯỚNG
Lm. Andrew Nguyễn Vũ
408-291-6280



PHÓ CHỦ TỊCH PT
Giuse Trần Văn Trung
408-504-9481



THƯ KÝ
Agnès Nguyễn Thị Nguyệt
408-417-0524



THƯ QUỶ
Maria Vũ Thủy Linh
408-866-4779



KHÔI TIỀN
Jerome Việt Hải
408-866-4779



KHÔI BA NGÀY
Giuse Nguyễn Tấn
408-425-2696



KHÔI HẬU
Giuse Bùi Quang Hùng
408-314-1391



TRƯỞNG TRƯỞNG LÃNH ĐẠO
Giuse Trần Thái Hoàng
408-930-4773



KHÔI TRUYỀN THÔNG
Phêrô Phạm Huy Dũng
408-623-5211

Mục Lục

Thư Chủ Tịch Phong Trào	tr. 4	Hôm Qua, Hôm Nay...	tr. 37
LỜI CẢM Ạ	6	Cái Chết Của Một Người Thân	40
Tiệc Mừng Xuân Quý Tỵ 2013	8	HÃY Ạ ƠN CHÚA	43
Sống Đức Tin Trong Các Môi Trường	10	LỜI CHIA SẼ	47
Đức Tin Trong Đời Sống Gia Đình	15	Sự Bất Ngờ Của Cái Chết	49
Sống Đức Tin Trong Môi Trường PT Cursillo	18	ĐƠN GHI DANH THAM DỰ TÍNH HUẤN CURSILO	52
Thư Gởi Nhóm Ra Khơi	21	Tĩnh Tâm tại Saint Clare	54
Xin Cho Con Vững Tin	23	Cảm Nghiệm Về Cuối Tuần Tĩnh Tâm	58
Đôi Mắt	26	Hình Sinh Hoạt Tĩnh Tâm St. Clare	64
Chúa ở đâu?	28	BẢO TRỢ KHÓA SINH THAM DỰ KHÓA CURSILLO CUỐI TUẦN	65
Thương Tiếc	31	Báo Cáo Tài Chánh	72
Tạ ơn Chúa	32	Lịch Trình Sinh Hoạt Năm 2013	74
Viết Về Một Cursillista	34	Lịch Trình Sinh Hoạt Trường Lãnh Đạo Năm 2013	75
Chùng Mình Là Con Cái Chúa	36	Mời Viết Bài	76



Thư Chủ Tịch Phong Trào



Quý anh chị Cursillistas bằng yên:

Sau những bận rộn lễ lạc Tết nhất vừa qua, nay hầu hết chúng ta bắt đầu trở lại nhịp sinh hoạt bình thường của tháng ngày. Cầu mong tất cả mọi người luôn được an vui trong ơn nghĩa Chúa.

Tôi Chúa Nhật, 24/2, tại Trường Lành Đạo, đề tài "Đại Hội Ultreya" đã được Cursillista Bùi Quang Hùng trình bày, và được sự đóng góp ý kiến rất sôi nổi của nhiều người. Buổi sinh hoạt qui tụ đông đảo nhiều anh chị, đặc biệt có sự hiện diện của các bạn trẻ và nhiều anh chị Cursillistas kỳ cựu trong Phong Trào.

Đây là hình thức học hỏi rất cần thiết để chúng ta càng ngày càng thăng tiến nội dung các sinh hoạt. Chúng ta cố gắng đi đúng đường lối mục tiêu của PT, đồng thời áp dụng các ý kiến xác đáng phù hợp với thực tế địa phương ở đây. VPĐH chân thành ghi nhận và sẽ tuân tự thực hiện tại các buổi Ultreya sắp tới với hy vọng sẽ mang lại nhiều lợi ích cho tất cả chúng ta.

Xin chân thành cảm ơn anh Hùng đã thay mặt VPĐH trình bày xuất sắc đề tài, và cảm ơn các ý kiến đóng góp của các anh chị, đặc biệt xin ghi nhận và cảm ơn sự hiện diện đông đảo của các Cursillistas, các bạn trẻ và nhiều anh chị kỳ cựu nay trở lại với TLĐ.

Trong tháng Hai, chúng ta chứng kiến sự đột ngột ra đi của chị Katherine Nguyễn Trần Thanh-Nhàn, một Cursillista năng nổ của PT. Tang lễ ngày 26/2 và các nghi thức tiễn biệt chị đã diễn ra ấm cúng cảm động với đông đảo thành viên PT tham dự. Xin chân thành chia sẻ niềm thương tiếc đau buồn đến Cursillista Nguyễn bảo Cường và quý quyến, và chúng ta tiếp tục cầu nguyện cho linh hồn chị.

Như đã thông báo, phong trào có lịch trình sinh hoạt cho cả năm 2013, với cao điểm hai khóa Ba Ngày được tổ chức từ trung tuần tháng

Tám. Xin quý anh chị vui lòng sắp xếp thì giờ để tích cực tham dự các sinh hoạt này:

- Khóa Nam, bắt đầu từ thứ Năm 15/8, kết thúc 18/8
- Khóa Nữ, từ thứ Năm 22/8 đến 25/8/13

Xin quý anh chị cầu nguyện, tìm kiếm ứng viên và giới thiệu họ đi dự khóa. Đơn ghi danh cùng các chi tiết liên quan hiện đang được phổ biến.

Để chuẩn bị cho hai khóa học, PT sẽ có tám tuần tĩnh huấn, và lễ Khai Mạc vào Chúa Nhật, 23/6, 7:00-9:30PM, tại Trung Tâm Công Giáo.

Thân ái,
Thay mặt VPĐH Phong Trào

Gioan Trần Hiếu
Chủ Tịch Phòng Trào Cursillo VN-SJ



LỜI CẢM TẠ

Trước hết, xin quý Cursillistas hợp ý tạ ơn Thầy Chí Thánh đã thương ban cho buổi tiệc Tất Niên Mừng Xuân Mới Quý Ty hôm Chủ Nhật mùng 3/2 vừa qua của Phong Trào chúng ta đã hoàn thành một cách mỹ mãn, với đông đảo quan khách, chiếm đầy 58 bàn tại nhà hàng Dynasty, San Jose. Biết bao điều để nói, nhưng đáng kể hơn cả là nhiều niềm vui được biểu lộ, bao cử chỉ yêu thương được giải bày... Tất cả là hồng phúc của Thầy.

Dịp này, xin được ghi lại lời cảm tạ, và cũng là lời chúc Tết trước ngưỡng cửa của Chúa Xuân, mà tôi đã trình bày trong buổi tiệc:

Kính thưa quý cha, quý thầy, quý soeurs, quý bác và quý anh chị:

Chúng con rất cảm động khi nhìn thấy đông đảo quý cha và quý vị, đặc biệt cha Linh Hướng Phong Trào Nguyễn Vũ, cha cụ Linh Hướng PT Phan Quang Cường, quý cha Đệ, cha Tĩnh, Christ the King, cha Luật và cha Hoàng từ San Francisco, Frère Tuân, thầy Dũng, Soeur Thu, Soeur Ngoan, tất cả các vị cụ Chủ Tịch PT, ông Nguyễn Trung Hòa, các thầy Phó Tế Hoàng Kế Thế, Phạm Trung Điểm, anh Nguyễn Chính Lập, anh Huỳnh Quốc Thu, cùng nhiều vị cao niên, có người chống nạng, có người ngồi ở xe lăn, có những người mẹ trẻ bồng bế em nhỏ... Tất cả đã hy sinh thì giờ quý báu và các mục vui lớn nhỏ ở gia đình và cộng đoàn, để thân hành hiện diện trong buổi tiệc.

Sự hiện diện đã nói lên mối thâm tình yêu thương của quý vị dành cho phong trào Cursillo, cho Tân VPĐH và BTC chúng con. Trước mối thâm tình yêu thương đó, chúng con cảm thấy vô cùng khích lệ và biết ơn.

Trong hơn hai tháng nhận nhiệm vụ, được hân hạnh làm việc với các thành viên VPĐH, và nhiều anh chị trong PT, con đã chứng kiến lòng đạo đức, sự hăng say nhiệt thành và tài năng lớn lao của các anh chị. Họ là những người đã quán xuyến, tận tình thực hiện buổi tiệc tất niên mừng Xuân mới hôm nay. Xin chân thành cảm ơn tất cả quý anh chị.

Đặc biệt, cảm ơn các MC, anh Chu Tuấn, cô Bảo Trâm, các bạn trẻ trong Nhóm Ra Khơi, Ca Đoàn Phaolô, Ban Nhạc, các diễn viên, ca sĩ... là những người đã không quản ngày đêm, ráo riết tập tành để mang lại

bầu khí vui tươi cho buổi tiệc.

Chúng con tin tưởng rằng buổi tiệc giúp nối kết tình thân, và làm vui đi phần nào niềm nhớ của chúng ta trước những mùa Xuân đã qua ở quê nhà.

Ngày Tết cũng là dịp chúng ta hướng về quê hương đất nước, ở bên bờ Thái Bình Dương. Nhớ quê hương, nhất là khi dân tộc đang lâm cảnh lầm than, khi bao người đang bị xiềng xích tù đày, giáo hội bị chèn ép, khi đất nước đang bên bờ vực thẳm của nạn ngoại xâm, chúng ta càng thấy thôi thúc phải thân hành ra đi rao giảng Tin Mừng, bày tỏ tình hiệp thông và liên đới với đồng bào.

Ở nơi đất khách quê người, chúng ta hướng về quê hương và Giáo Hội Việt Nam, để nói lên rằng, chúng tôi đồng hành đồng cảm với các giáo hữu, với đồng bào, và cầu chúc cho quê hương dân tộc được trăm phần an lành.

Trước thềm năm mới Quý Tỵ, chúng con xin dâng lên lời nguyện mà Môisen đã dâng lên Đức Chúa, nhằm cầu khẩn cho dân ngài, thay cho lời chúc của chúng con:

- “Nguyện Đức Chúa chúc lành và gìn giữ chúng con!”
- “Nguyện Đức Chúa tươi nét mặt nhìn đến chúng con và đủ lòng thương chúng con!”
- “Nguyện Đức Chúa ghé mắt nhìn và ban bình an cho chúng con!”
(Ds 6:24-26)

Chúng con nguyện xin trong niềm tin tưởng Ôn Phúc Thiên Chúa tiếp tục thương ban dồi dào trong năm mới Quý Tỵ và mọi ngày suốt đời chúng con!

Chân thành cảm ơn quý cha và toàn thể quý vị!

Thay mặt Văn Phòng Điều Hành
Phong Trào Cursillo Việt Nam San Jose,

Gioan Trần Hiếu
Chủ Tịch Phòng Trào Cursillo VN-SJ







PHONG TRÀO CURSILLO VIỆT NAM SAN JOSE



Là một sự tình cờ hay là ơn gọi mà em được quý anh chị tín nhiệm Trưởng Khối Truyền Thông của Phong Trào Cursillo ngành Việt Nam, Giáo Phận San Jose. Phải chăng đây là ơn gọi góp sức xây dựng nước Thiên Chúa? Phải chăng đây cũng là lời mời gọi hợp tác với quý anh chị để cùng nhau thi hành sứ vụ *Phúc Âm hóa môi trường* của người Cursillista? Em tin rằng, Thiên Chúa đã an bài mọi sự. Ngài mời gọi chúng ta làm những nhân chứng đức tin trong môi trường mình sống và Ngài mời gọi em cùng với quý anh chị thực thi phương châm “*Một tay nắm Chúa và một tay nắm anh chị em*”, giúp nhau đem Tin Mừng đến cho những người chung quanh.

Chúa ban cho mỗi người có khả năng khác nhau và Ngài mời gọi chúng ta “phải dùng mà phục vụ” người khác (1 Pr 4:10). Đối với em, làm người phải có trách nhiệm với chính mình và với cuộc đời. Là người giáo dân, đức tin đối với em là quan trọng nhất, là trách nhiệm thiêng liêng. Điều răn thứ

nhất, Chúa Giêsu phán dạy chúng ta: “Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn, và hết trí không người” (Mt. 22:37; Mc 12:30). Thứ đến, chu toàn bổn phận của mình trong gia đình là trách nhiệm cao cả. Tiếp theo, sống trong môi trường cần phải có trách nhiệm và với môi trường sống của mình và với những người chung quanh. Trách nhiệm ở đây là yêu thương, hy sinh, và phục vụ người khác, là “yêu thương nhau” mà Chúa Giêsu phán dạy chúng ta (Ga 13:34).

Em tin, những việc đưa đến trong đời sống không như những ước mơ của em, nhưng mọi sự việc đưa đến đều là trong “mục đích của Chúa” (Cn 19:21). Em xin Chúa giúp em chu toàn những trách nhiệm hằng ngày của em— làm chồng và làm cha (trách nhiệm cao cả), làm con, làm anh em, và với môi trường mình sống. Em cần phải nhớ khi thi hành trách nhiệm của mình cần phải có sự cân bằng giữa trách nhiệm hằng ngày của mình và việc phục vụ nơi môi trường mình sống và xã hội. Như

Sống Đức Tin Trong Các Môi Trường...

Thánh Phaolô nhắc nhở chúng ta thi hành trách nhiệm với lòng “Tin, Cây, Mến” và phục vụ trong sự bình an (1 Cr 13:13). Em luôn tin cậy vào ơn Thánh ý Chúa và vào sự quan phòng của Ngài. Làm trưởng khối truyền thông của phong trào, là một việc bất ngờ và là một vinh dự được phục vụ.

Đây có phải là một việc tình cờ hay là ơn gọi phục vụ? Kỳ bầu cử ban điều hành mới định kỳ vừa qua của phong trào vào Tháng 11 năm 2012, em không dự tính tham gia, nhưng dường như em lại cảm thấy có một sức mạnh nào đó lôi cuốn em đến dự buổi họp bầu cử với ý định là bỏ phiếu bầu người chủ tịch mới của phong trào. Trước vài tháng của cuộc bầu cử, em có hỏi Cha linh hướng, “tên con có ở trong danh sách ứng cử viên của phong trào không?” Cha linh hướng trả lời là “em không biết.” Em dự định sẽ không tham dự ngày bầu cử. Em đã có ý định, là sẽ từ chối và sẽ tránh né sự việc chưa đến này. Có lẽ quý anh chị cũng gặp những trường hợp giống như em và phản ứng tự nhiên của mình là để người khác tình nguyện vào công việc, viện lý do thông thường nhất của em là “em không có thì giờ và không làm được”.

Đây chỉ là một cái cớ để em từ chối. Mọi sự việc đã xảy ra đều không như em đã định mà mọi sự xảy ra là trong sự quan phòng của Thiên Chúa. Rồi, em lại đến tham dự cuộc bầu cử của phong trào. Kết quả là tên em đã được nêu ra làm ứng cử viên cho khối truyền thông và đã đắc cử với số phiếu 51/50. Có lẽ nhiều quý anh chị cũng thấy ngạc nhiên?

Trong chức vụ tân Trưởng Khối Truyền Thông của Phong Trào Cursillo ngành Việt Nam, San Jose, em xin kể sơ qua về em để quý anh chị dễ thông cảm, liên lạc, và làm việc. Có nhiều quý anh chị không biết em và cũng không biết em là chồng của Phạm Thái Vi và là con của bà quả phụ Cao Thị Tươi và ông quá cố Phạm Văn Hạnh. Gia đình em đều là Cursillistas.

Em dự khóa 30 tại Camp St Francis năm 2006 và thuộc Decuria Giacôbê. Sau Khóa Ba Ngày, có lẽ cũng giống như quý anh chị, em đã thay đổi lối sống, tăng cường thêm niềm tin, và trở về môi trường mình sống với nhiều hy vọng. Bước vào đời sống Ngày Thứ Tư, em cảm thấy mình sống có mục đích và biết yêu thương,

Sống Đức Tin Trong Các Môi Trường...

tha thứ hơn đối với cuộc đời và tha nhân. Hằng năm cứ tới ngày Khóa Ba Ngày, em lại được thêm một cơ hội nữa trở lại làm trợ tá cho khóa học mới. Em vẫn còn nhớ câu viết trên đĩa mà em đã nhận được ở khóa: “Tình yêu thương chớ giả hình” và câu này nói lên “Lòng yêu thương phải cho thành thật” (Rm 12:9). Câu này đã đánh động em và làm những giọt nước mắt của em rơi xuống và cứ mãi rơi.

Có lẽ là vì niềm tin vào Thiên Chúa, cho nên em tin những sự việc đưa đến trong cuộc sống—dù là vui hay là đau thương—đều không phải là một chuyện tình cờ, nhưng chính là vì tình yêu của Thiên Chúa. Ngài biết em cần gì và Ngài cho em phương tiện tốt nhất để hướng về nhà Cha. Chúa Giêsu phán: “Và Thầy đi đâu, thì anh em biết đường rồi” (Ga 14:4).

Tất cả là hồng ân của Thiên Chúa. Quý anh chị biết em có bằng đại học và có việc làm thì cho em là tài giỏi. Thưa quý anh chị, em chỉ là một khí cụ do Thiên Chúa dựng nên theo “hình ảnh của Người” (St 1:27). Em được sanh ra trong gia đình theo đạo Công Giáo; em được cơ hội qua Mỹ; em

được cơ hội đi học và tốt nghiệp đại học; em được cơ hội làm giáo sư và có việc làm; và em có cơ hội phục vụ phong trào. Cũng như quý anh chị, em chỉ là một tín hữu tin vào Thiên Chúa và lãnh nhận rất nhiều hồng ân của Ngài. Tạ ơn Chúa đã cho em được sống và cho em có phương tiện sống trong ơn gọi của mình. Em tin, mọi sự việc xảy ra đều trong sự quan phòng của Thiên Chúa.

Đường đi theo Chúa, em cũng trải qua những thử thách trong cuộc sống—nơi gia đình, cha mẹ, anh chị em, và nhiều khi cũng bị lôi cuốn vào trong những đam mê trong xã hội. Cũng có lúc em cảm thấy buồn, cô đơn, và trống vắng với những nỗi đau khi đương đầu với những khó khăn trong gia đình và trong xã hội và cũng không biết làm sao để bày tỏ cùng ai với nỗi khổ tâm trong lòng. Phải chăng quý anh chị và những người chung quanh em cũng đều có những lúc trống vắng trong cuộc đời? Em tìm đến với Chúa và Mẹ Maria và em tâm sự với Ngài trong lời cầu nguyện, em xin Ngài giúp sức cho em biết khiêm nhường, chấp nhận, và thi hành trách nhiệm của mình. Và trong sự thinh lặng, em cảm thấy được an ủi và tiếp tục phấn

Sống Đức Tin Trong Các Môi Trường...

đấu với những thử thách trong cuộc đời.

Có phải người theo Chúa “phải chịu nhiều gian khổ mới được vào Nước Thiên Chúa” (Cv 14:22)? Xin vâng, em xin dâng lên Chúa những gian khổ của cuộc đời em và tin tưởng vào tình yêu cứu độ của Ngài; em xin Chúa giúp sức cho em cố gắng hơn và biết chịu đựng, và cố gắng vác Thập Giá của mình theo Ngài.

Trong môi trường sống, mỗi người có trách nhiệm và khả năng khác nhau. Người giàu, người có quyền hành, người có tài và có trí thông minh, người nghèo, và vân vân, đi theo Chúa cũng đều phải vác Thập Giá mình; Chúa Giêsu phán: “Ai muốn theo tôi, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình hằng ngày mà theo” (Lc 9:23). Chúa Giêsu phán thêm: “Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào Nước Thiên Chúa” (Mt. 19:24). Hai câu này là lời khuyên để giúp chúng ta tìm ra Chúa trong cuộc sống của mình và biết hy sinh và chấp nhận sống trong sự phó thác, khiêm nhường, và trong tinh thần phục vụ người khác vì “ai tưởng mình đang đứng vững, hãy coi chừng kéo ngã” (1

Cor 10:12). Em đã thay đổi và không kể công lao với việc mình đã làm vì tài năng và trí thông minh của em chỉ là dụng cụ Chúa dùng. Và, em nên quên đi! Có lẽ là vì đức tin và vì những khó khăn đưa đến trong cuộc sống, em cảm nghĩ mình mỏng manh và bé nhỏ và chỉ là con người do Thiên Chúa dựng nên với nhiều giới hạn và yếu đuối của con người.

Trong giáo xứ Mỹ thường hay đề cập đến việc stewardship. Ý nghĩa steward hay người quản lý, là người có trách nhiệm dùng tài năng Chúa ban cho để phục vụ người khác. Việc quản lý cũng thường hay nhắc đến câu: “*time, talent, and treasure.*” *Time* là thời giờ; *talent* là tài năng; và *treasure* là phương tiện tài chính. Có những người Chúa cho thời giờ; có người Chúa cho trí tuệ thông minh; và có người Chúa cho công ăn việc làm khá giả hơn người khác. Thánh Francis of Assisi là một gương sáng của Giáo Hội, Ngài nhắc nhở chúng ta phải “cho đi thì mình nhận được.”

Em xin chân thành cảm ơn quý anh chị đã tin tưởng và chọn em vào vai trò quản lý khối truyền thông của phong trào. Em

Sống Đức Tin Trong...

xin hy sinh thời giờ, tài năng, và những gì cần thiết để đem Lời Chúa đến môi trường của phong trào và thi hành sứ vụ *Phúc Âm hóa môi trường*; em xin góp phần nhỏ bé của mình cùng với quý anh chị trong công cuộc mở mang Nước Chúa ở trần gian. Xin quý anh chị ủng hộ cho Bản Tin Ultreya và giúp em hoàn thành trọng trách này. Chúng ta cùng nhau, mỗi người “*một tay nắm Chúa và một tay nắm anh chị em*” hăng say thi hành trách nhiệm hằng ngày của mình và phục vụ lẫn nhau trong tinh thần mến Chúa và “yêu thương” nhân loại (Mt 5:43-48).

*Ban Biên Tập
Phong Trào Cursillo
ngành Việt Nam San
Jose, xin tha thiết
kêu gọi quý Cha, quý
tu sĩ, và quý anh chị
hãy mạnh dạn viết
bài cảm nghiệm sống
đức tin.*

Phêrô Phạm Huy Dũng
Trưởng Khối Truyền Thông





Thấm thoát mà đã 32 năm kỷ niệm ngày thành hôn của vợ chồng chúng tôi.

Nhìn lại quãng đường của đời sống hôn nhân, quả là một hành trình đầy những hồng ân mà Thiên Chúa đã sắp xếp, dẫn dắt, ấm lòng, và nâng niu gia đình tôi từng phút và từng giây.

Nhớ lại ngày còn bé, khi tôi đi sinh hoạt trong giáo xứ ở thị xã Rạch Giá, các bạn tôi đôi lúc bảo tôi rằng: “Đi tu đi!”

Câu trả lời của tôi là “không”, vì tôi không thích hợp với đời sống vâng phục của nhà dòng. Tôi nghĩ rằng, đời sống hôn nhân và gia đình, tôi sẽ có được sự tự do hơn.

Mỗi người trong chúng ta ai cũng khát khao được sự tự do. Và hy vọng sự tự do sẽ giúp cho tinh thần của chúng ta được thoải mái và để hướng cuộc đời luôn tiến bước; để mơ ước và thực hiện những ước mơ, những lý tưởng mà mình mong muốn. Đối với tôi, tôi luôn cầu nguyện và ước mơ hình ảnh một mái ấm gia đình yêu thương và đầm ấm.

Khi bước vào đời sống hôn nhân, tôi đã học được điều gì?

Với ý tưởng yêu thích sự tự do, tôi thích làm những điều mình muốn mà đôi khi, những điều ấy trái với ý của chồng. Chính tôi cũng không biết, tôi đã làm cho cuộc sống vợ chồng mất đi niềm vui, gia đình mất đi không khí đầm ấm, và chúng tôi lại giận dữ nhau. Khi sự giận dữ ngự trị giữa vợ chồng tôi, chính tôi đã làm cho không khí gia đình trở nên thật ngột ngạt; tinh thần của cả hai chúng tôi đều rất mệt mỏi và tâm hồn thiếu vắng đi sự bình an.

Cứ mỗi lần như vậy, tôi lại hướng về Thiên Chúa và cầu nguyện với Ngài rằng: “Xin Chúa giúp con biết bỏ đi tính tự ái, để chúng con biết lắng nghe nhau, biết cảm thông cho nhau và biết chia sẻ với nhau những sự thiếu sót nơi bản thân mình.”

Thiên Chúa đã nghe những lời cầu xin của tôi và Ngài đã cho tôi cảm nhận được sự sắp xếp và bàn tay quan phòng của Thiên Chúa nhân từ trong “hành trình” đời sống gia đình.

Đức Tin Trong Đời Sống Gia Đình...

Nhìn lại thời gian, chúng tôi đã quen biết nhau từ khi còn ở Việt Nam. Khi đi vượt biên để tìm tự do, chúng tôi hai đứa đặt chân đến hai phương trời xa lạ, người đến nước Mỹ, kẻ ở nước Úc, thế mà chúng tôi được gặp lại nhau!

Tôi ngẫm nghĩ làm sao lại có sự nhiệm màu đến thế?

Lời Hứa Chung Thủy

*Tôi hứa sẽ giữ lòng
chung thủy với anh/em,
khi thịnh vượng cũng như
lúc gian nan, khi bệnh
hoạn cũng như lúc mạnh
khỏe, để yêu thương và
tôn trọng anh/em mọi
ngày suốt đời tôi.*

Với niềm tin cậy trông nơi Thiên Chúa, tôi tin tưởng rằng đây chính là “kế hoạch” mà Thiên Chúa đã xếp đặt cho hai chúng tôi. Và tôi cũng tin là Ngài đã thấy được tình yêu của hai chúng tôi, để rồi Ngài đã liên kết hai chúng tôi nên vợ chồng. Khi nhận ra điều

này, tôi cảm thấy nhẹ nhàng hơn và không còn cảm thấy khó chịu mỗi khi có những bất đồng xảy đến. Ngược lại, chúng tôi lại nhắc nhở nhau rằng chính trong đời sống hôn nhân, vợ chồng cũng cần phải học đức vâng lời.

Để cuộc sống gia đình trở nên một bông hoa tươi đẹp và tỏa ngát hương thơm chính là một nghệ thuật- Nghệ thuật lắng nghe nhau với sự tôn trọng, để cùng cảm thông và chia sẻ. Tôi đã dần bỏ được cái gọi là thích “tự do” và dành cho chồng một tình yêu với tất cả sự thương yêu nồng ấm. Chúng tôi luôn quan tâm và giúp đỡ nhau trong mọi việc với ý thức trách nhiệm. Với lòng quảng đại, chúng tôi không để ý đến những tật xấu và những thói quen không tốt của nhau.

Câu chuyện nhỏ dưới đây là minh chứng cho giá trị “nghệ thuật” trong đời sống hôn nhân của chúng tôi.

Chồng tôi có thói quen đọc sách trước khi ngủ. Và mỗi khi đọc sách, anh cần một không gian thật yên tĩnh.

Với tôi, tôi lại thích thích nghe nhạc.

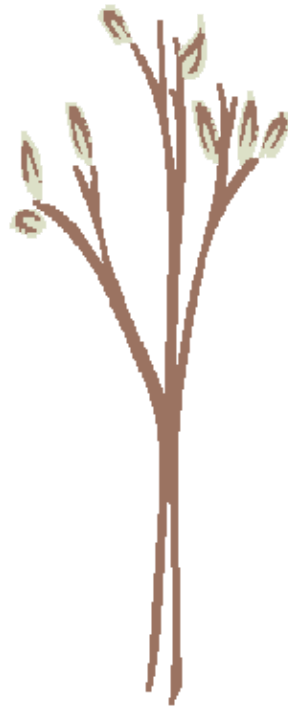
Đời Sống Gia Đình...

Có một lần, trước giờ đi ngủ, tôi bật nhạc. Giai điệu của bài hát “*Dấu ấn Tình yêu*” đã phá tan sự yên tĩnh, và làm cho chồng tôi không thể tiếp tục đọc sách. Cung bậc trầm bổng “*Chúa ghi vào hồn con dấu ấn của Ngài. Chúa đi vào đời con êm ái, tuyệt vời...*”, cùng với sự nồng ấm trong lời nói với anh rằng: “ Anh có thấy không, còn gì hạnh phúc hơn khi Thiên Chúa đã cho vợ chồng mình được sống bên nhau đầm ấm thế này!” đã làm xua tan sự mâu thuẫn của “cái tôi”, thay vào đó là cái ôm thật chặt dành cho nhau trong tâm tình tri ân, cảm tạ và cầu xin Thiên Chúa gìn giữ khoảnh khắc hạnh phúc này luôn mãi.

Lạy Chúa, xin Chúa ban cho con sự khôn ngoan và bình an của Ngài, hầu giúp con vượt qua những bất đồng và thử thách giữa đời sống gia đình, giữa người với người , và giữa con người với Thiên Chúa. Xin Chúa luôn thánh hóa tâm hồn mỗi người chúng con, để xã hội nơi chúng con đang sống được nên tốt lành theo Thánh ý của Ngài.



Maria Trần Bích Ngọc





Suốt hơn 5 năm sinh hoạt trong Phong Trào, tôi đã chứng kiến nhiều gương sống Đức Tin mạnh mẽ của các anh chị Cursillistas. Có anh bị ung thư nhưng vẫn vui vẻ đi sinh hoạt Ultreya và Trường Lãnh Đạo; nơi anh tôi cảm nhận được sự bình an và phó thác tuyệt đối vào Thầy Chí Thánh. Có chị chịu nhiều thử thách trong việc làm, bị bệnh nặng nhưng vẫn can đảm và vui vẻ đón nhận và biến những điều bất như ý đó thành những Palanca! Có những anh chị phục vụ trong âm thầm, kiên trì làm những công việc xem ra rất nhỏ bé và tầm thường trên Khoá Ba Ngày, sinh hoạt Ultreya hay Trường Lãnh Đạo, nhưng tôi biết các anh chị này đã kiên trì làm việc trong tinh thần phục vụ, với tình yêu và niềm tin nơi Thầy Chí Thánh. Gương sống chứng nhân Đức Tin của các anh chị này đã thêm sức cho tôi mỗi khi chùn bước trong việc phục vụ Phong Trào.

Tôi đặc biệt trân quý các buổi hội Nhóm Giuse của tôi. Mỗi lần họp là mỗi lần tình bạn thân thiết giữa chúng tôi thêm triển nở. Tình

bạn thân thiết ở đây là chúng tôi coi nhau như anh em ruột thịt, biết chấp nhận những dị biệt, bất đồng ý kiến nhưng không bao giờ bất hoà. Tôi học rất nhiều nơi các anh trong nhóm tôi. Có anh trước khi phát biểu cảm nghĩ thì luôn hướng về hình Thầy và nói: “Thưa Thầy Chí Thánh”. Điều đó làm cho tôi cảm nghiệm được sự hiện diện sống động của Thầy trong buổi họp. Rồi từ từ ai cũng nói “Thưa Thầy” trước rồi mới “thưa quý anh”. Chúng tôi tin thật có Thầy ngồi họp với chúng tôi. Khi cảm nghiệm được điều này, thì buổi hội Nhóm diễn ra thật ấm cúng và giờ tông đồ thật sốt sắng trong vòng tay ôm ấp yêu thương của Thầy. Có anh phát biểu rằng những vấn nạn anh đang gặp nơi sở làm, cộng đoàn hay gia đình đều nhận được câu trả lời thích hợp qua môi miệng của các thành viên trong Nhóm. Có anh thì chia sẻ những yếu đuối và vấp ngã của mình trong tháng qua và xin anh em cầu nguyện cho. Hình ảnh đó thật đẹp và đánh động tôi hơn là những thành quả tông đồ mà anh đạt

Sống Đức Tin Trong Môi Trường PT Cursillo

được. Chính vì mối thâm tình và sự tin tưởng hoàn toàn nơi anh em đã giúp anh mạnh dạn chia sẻ những yếu đuối cũng như sự hoán cải của mình. Thực vậy, hoán cải liên tục là điều chính yếu trong đời sống ngày Thứ Tư của mỗi chúng ta. Mặt khác, có anh thẳng thắn góp ý với một anh khác về một hành động tưởng là bình thường dưới mắt người đời nhưng lại lỗi phép công bằng trước mắt Thiên Chúa. Chỉ có tình bạn thân thiết mới giúp chúng ta dám góp ý thẳng thắn để giúp nhau hoán cải và thẳng tiến trên con đường nên thánh. Tôi thật sự quý mến những người bạn góp ý thẳng thắn và trực tiếp với tôi cho dù điều đó có thể đúng hay sai, nhưng nó đã nói lên được những người bạn này thực lòng quan tâm đến tôi và muốn xây dựng cho tôi sống tốt hơn.

Càng tìm hiểu và học hỏi về PT Cursillo tôi càng yêu mến và trân trọng món quà mà Chúa Thánh Thần mà đã ban cho chúng ta. Tôi tin rằng chúng ta được Thiên Chúa yêu thương và tuyển chọn làm tông đồ trong thế giới ngày nay đang bị tục hoá. Không có Chúa Tình Yêu không có PT Cursillo. Đó là mối thâm tình mà Thầy Chí Thánh dành cho chúng ta: “*Thầy*

không còn gọi anh em là tôi tớ nữa, vì tôi tớ không biết việc chủ làm. Nhưng Thầy gọi anh em là bạn hữu, vì tất cả những gì Thầy nghe được nơi Cha của Thầy, Thầy đã cho anh em biết.” (Ga 15:15)

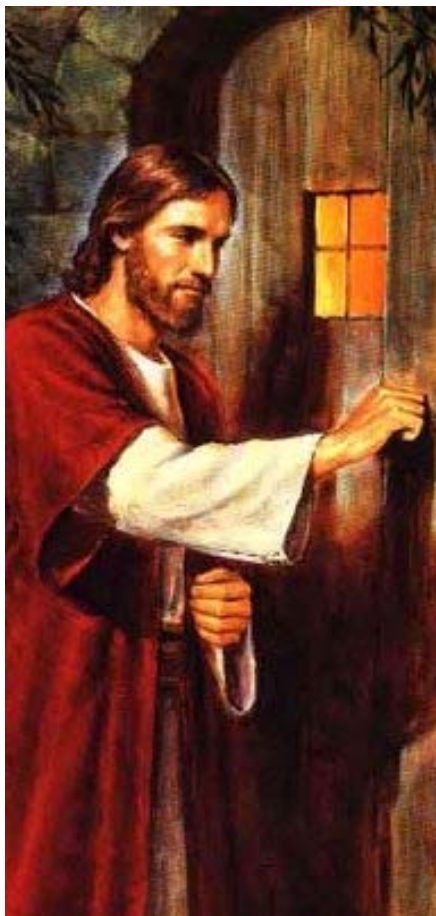
Không có mối thâm tình này thì không có đời sống Kitô hữu đích thực. Tôi tin Thầy Chí Thánh luôn đồng hành với chúng ta trong mọi sinh hoạt hàng ngày và giúp chúng ta hoán cải liên tục trên con đường nên thánh. Tôi cảm nghiệm được sự đồng hành sát cánh của Thầy trong việc tổ chức tĩnh tâm St. Clare, tiệc mừng Xuân, Khóa Ba Ngày v.v. Có những khó khăn tưởng như không giải quyết được, tôi lại tâm sự với Thầy và xin Thầy giúp, rồi mọi sự lại tốt đẹp ngoài sức tưởng tượng. Song song đó, qua những công tác của Phong Trào, tôi đã tìm thấy tình bạn đích thực nơi các Cursillistas. Trên đời nếu chỉ tìm được một tri kỷ thôi thì thật diễm phúc. Nhưng trong Phong Trào, tôi đã tìm được rất nhiều tri kỷ! Đó là món quà tuyệt vời Thầy Chí Thánh đã ban cho tôi.

Tôi ao ước tinh thần Hội Nhóm được thấm nhập vào mọi sinh hoạt của Phong Trào, từ Ultreya đến

Môi Trường PT Cursillo...

sinh hoạt TLĐ, họp VPĐH v.v để nơi đó chúng ta thật sự chia sẻ những tâm tình xây dựng cho nhau, thăng hoa tình bạn và cùng giúp nhau nên thánh. Cách đây nửa năm, tôi có hỏi Thầy Chí Thánh câu này: “Làm thế nào để chúng con sống tinh thần Cursillo trong các môi trường cách trọn vẹn?” thì tôi nhận được câu trả lời của Thầy: “Con hãy sống như thể hôm nay là ngày cuối cùng của đời con, đây là Thánh Lễ cuối cùng con được tham dự, đây là lần cuối cùng con được góp mặt nơi Tỉnh Tâm St. Clare, sinh hoạt Ultreya, TLĐ, họp VPĐH, và hội Nhóm của con!” Từ đó tôi cố gắng không bỏ một sinh hoạt nào của Phong Trào vì biết đâu đây là lần cuối cùng tôi được gặp gỡ những người bạn thiết của tôi trong Phong Trào?

Giuse Trần Thái Hoàng
Mùa Chay 2013



“Love never fails.”

(1 Cr. 13:8)



Thân mến chào các anh chị em trong nhóm Ra Khơi,

Thấm thoát đã qua 2 tháng của năm 2013! Năm nay thật là đặc biệt cho chúng ta, năm nay được gọi là Năm Đức Tin. Cũng như các anh chị đã biết, nhóm Ra Khơi của chúng ta sống và làm việc Ngày Thứ Tư. Chúng ta tin Thầy Chí Thánh và Mẹ Maria luôn đồng hành với chúng ta. Chúng ta cũng không quên ơn của các anh chị đã đi trước và đặc biệt là anh Thu và chị Ngọc. Để cho nhóm Ra Khơi của chúng ta năm nay thêm phong phú hơn về phần xác cũng như phần hồn.

Michael xin kêu gọi các anh chị trong nhóm Ra Khơi chịu khó đến tham gia vào những sinh hoạt sau đây: 1) chầu Thánh Thể, 2) tham gia Ultreya hàng tháng, và 3) tham gia Trường lãnh Đạo hàng tháng. Mình hiến dâng cho Chúa cuộc đời của mình, và mình cũng xin Thầy Chí Thánh dùng chúng ta để làm công cụ cho Thầy.

Michael biết các anh chị cũng đã hy sinh nhiều, nhưng Michael xin các anh chị hy sinh thêm chút nữa để làm việc cho Thầy. Mình càng mở lòng mình ra bao nhiêu thì Thầy Chí Thánh sẽ ngr vào tâm hồn chúng ta nhiều bấy nhiêu. Michael cũng nhớ đến đoạn Kinh Thánh này: “Hãy xin thì sẽ được, hãy tìm thì sẽ thấy, hãy gõ cửa thì sẽ được mở cho. Vì hễ ai xin thì nhận được, ai tìm thì thấy, ai gõ thì cửa sẽ mở ra cho” (Mt 7: 7-8). Đây là câu kinh Thánh mà Michael luôn luôn mang theo trong lòng. Mỗi lần gặp những gì khó khăn hay thành công, Michael đều cảm tạ Chúa. Michael tin là Chúa cho được thì Chúa sẽ lấy đi được. Michael đã trải qua và thấm hiểu được câu này.

Cũng như các anh chị biết Michael chỉ là người theo đạo Công Giáo, Michael không phải là đạo gốc và cũng như không hiểu biết nhiều về Chúa như các anh chị. Nhưng Michael nhận ra được rằng: Chúa thương yêu Michael và dẫn dắt Michael theo đạo Công Giáo. Chúa cũng gọi Michael đến với các anh chị, để các anh chị dạy Michael thêm về tình yêu của Thầy. Michael không biết nhiều về Kinh Thánh cũng không biết nhiều về cầu nguyện! Khi nghe các anh chị đọc kinh và cầu nguyện thì

Thư Gửi Nhóm Ra Khơi...

Michael rất là thích và muốn học hỏi thêm. Vì vậy các anh chị rất ít thấy Michael cầu nguyện. Michael chỉ muốn chia sẻ chút về bản thân mình thôi. Đây chỉ là chuyện nhỏ. Tiếp theo là chuyện lớn.

Cũng như các anh chị đều biết, nhóm Ra Khơi của chúng ta có ai “nick name” là nhóm trẻ (không phân biệt tuổi tác), mà nếu là nhóm trẻ thì phải hăng say. Dự Trường Lãnh Đạo tháng vừa rồi, Michael đã ở lại nghe chia sẻ của quý anh chị (cô, chú, bác); Michael cảm thấy mình có lỗi làm sao ấy. Các cô chú và tất cả mọi người ai cũng mong ước làm sao được các anh chị trong nhóm trẻ của chúng ta cùng tham gia vào những buổi Ultreya hàng tháng và cùng ở lại để chia sẻ học hỏi lẫn nhau. Người lớn cần phải học hỏi người trẻ và người trẻ cũng cần phải học hỏi người lớn. Lập gia đình rồi, Michael lại muốn học hỏi làm sao hòa đồng và làm sao tâm sự với con cái. Giới trẻ của chúng ta có nhiều điều hay vì chúng ta được học hỏi và hưởng thụ “new technology” mà các cô chú và các bác chưa bao giờ biết tới. Vậy thì sao mình không cùng nhau chia sẻ những cái hay với các cô, các chú? Không chừng các cô, các chú lại có nhiều cái khác hay và có những kinh nghiệm để cho chúng ta học theo thì sao? Michael nhớ lúc Michael còn nhỏ đi học ở Việt Nam, luôn nghe thầy cô nói: “các em cố gắng học cho giỏi, sau này có tương lai tốt hơn.” Những lúc đó thì “who care”, mình còn trẻ và ham chơi, chứ nào thích học. Mãi cho đến khi Michael lớn và trưởng thành, Michael mới thấm thía câu nói của các thầy cô. Cũng như khi mình nói với các con mình vậy! Như “các con cố gắng học để sau này lớn lên giúp ích cho xã hội”.

Tuổi trẻ lúc thì có lối suy nghĩ của tuổi trẻ, mình rất là may mắn có các cô các chú chỉ dạy và các cô các chú cũng muốn học hỏi lớp trẻ chung ta. Michael tha thiết kêu gọi các anh chị cố gắng đi Ultreya và tham gia chia sẻ. Biết đâu, một ngày nào đó (mình già đi), đến phiên chúng ta lại kêu gọi các bạn trẻ đến tham gia Ultreya. Michael cầu xin Thầy Chí Thánh luôn đồng hành với chúng ta, ban bình an cho gia đình, và giúp đỡ chúng ta vượt qua những khó khăn. Để rồi từ đó, chúng ta càng đến gần với Thầy Chí Thánh và nhận biết được yêu thương của Thầy.

Chúc các anh chị một ngày thật là vui, hẹn gặp các anh chị trong một ngày gần đây.

Giuse Lê Michael





*“Con tưởng rằng con
vững tin,
tin vào Chúa là Cha
nhân hiền,
khi đời sống nhẹ trôi
êm đềm,
với tháng ngày lặng lẽ
bình yên.
Nhưng khi đường đời
gieo nguy khó,
bên trời
ngập tràn cơn giông tố,
con lo âu lạc bến xa bờ,
con mới biết rằng
con chưa vững tin.”*

*Dựa theo bài
“Cho Con Vững Tin”
của Lm. Nguyễn Duy*

Lớn lên trong gia đình công giáo, tôi được dạy về Chúa từ nhỏ: có một đức Chúa Trời và Người có Ba Ngôi: Ngôi thứ nhất là Cha, ngôi thứ hai là Con, ngôi thứ ba là Thánh Thần. Tôi tin và chưa bao

giờ có một chút nghi ngờ “Chúa có hiện hữu hay không?” Tôi rất tự hào về niềm tin của mình. Chúa thương ban cho tôi một cuộc sống quá “êm đềm”. Tôi lớn lên, đi học, tốt nghiệp ra trường, đi làm, lập gia đình, có con... mọi chuyện trong đời tôi diễn ra một cách “lặng lẽ bình yên” và thường thì tôi xin Chúa điều gì mà cần thiết cho cuộc sống, Chúa đều ban cho tôi... Nếu không có một biến cố xảy ra cho tôi cách đây hai năm, có lẽ tôi vẫn còn mãi tự hào vì niềm tin của mình...

Lúc đó tôi đang mang thai cháu thứ tư của chúng tôi được khoảng 19 tuần. Vì lớn tuổi nên trong vòng 16 tuần đầu tôi mang thai cháu, tôi bị nghén vừa không ăn được vừa không ngủ được. Khi vừa ăn và ngủ lại được vài tuần, thì tôi lại bị allergy nghẹt mũi

Xin Cho Con Vững Tin...

hoàn toàn không thở được cả ngày lẫn đêm. Vì chỉ thở được bằng miệng nên mỗi đêm tôi bị giật mình thức dậy nhiều lần vì miệng quá khô... mỗi lần giật mình thức giấc là mỗi lần tôi bị hoảng hốt (panic attack) như sắp chết ngột vậy... Tôi rất sợ đi ngủ nên cứ thức đi lòng vòng trong nhà, vừa lần chuỗi cầu nguyện... Tôi xin Chúa cho tôi hết nghẹt mũi nữa, mà nếu Chúa không cho hết nghẹt mũi thì xin Chúa cho tôi đừng bị hoảng hốt những lần giật mình thức giấc nữa vì tôi rất sợ ảnh hưởng cho baby trong bụng... Tôi cầu nguyện thành tâm như vậy mà chẳng thấy Chúa nhậm lời... mấy tuần trôi qua vẫn vậy... Tôi vẫn bị hoảng hốt mỗi lần thức giấc.

Trong một lần quá hoảng sợ lúc giật mình thức dậy, tôi chạy tới quỳ cầu nguyện trước bàn thờ và lần đầu tiên trong đời tôi đã hỏi: “Tại sao con chỉ xin Chúa một điều nhỏ như vậy thôi, không phải cho con mà cho baby trong bụng

con, mà sao Chúa không nhậm lời?” Lúc đó tôi nhớ tới bác Lucia Khánh là người cùng đi khóa Cur-sillo 33 với tôi, và cũng là mẹ của một người bạn trong nhóm Agatha của tôi. Bác mất vì bệnh ung thư phổi một tháng trước đó, sau hai năm chống trả với cơn bệnh. Trước khi bác mất, tôi vẫn hay nói chuyện hỏi thăm, và tôi biết bác vẫn cầu nguyện mỗi ngày xin Chúa cất đi cơn bệnh ngặt nghèo đó, bác vẫn còn muốn sống vì cô con gái duy nhất của bác vẫn chưa lập gia đình... Tôi lại hỏi Chúa: “tại sao bác Khánh thành tâm xin Chúa như vậy mà sao Chúa không nhậm lời, sao Chúa không cho Bác sống thêm vài năm nữa đến khi con gái bác thành nhân... vậy Thiên Chúa có thiệt hay không... hay như người ta nói tôn giáo chỉ là do loài người tạo ra để an ủi mình...”



Xin Cho Con Vững Tin...

*“Con tưởng rằng con vững tin,
tin vào Chúa
là Cha quan phòng,
khi cuộc sống đầy những
hoa hồng,
khắp đất trời là cả mùa xuân.
Nhưng khi chạm phải
gai tê buốt,
khi trời vừa lập đông
băng tuyết,
con than van thăm trách
trong lòng,
con mới biết niềm tin con
rỗng không...”*

Lúc đó tôi thật sự giật mình về ý tưởng của mình... Tôi cũng không biết từ đâu ý tưởng đó lại đến trong đầu tôi... Tôi đã sợ không dám nhìn lên ảnh Trái Tim Chúa, tôi sợ không dám nhìn lên ánh mắt của Chúa... Tôi xấu hổ cúi mặt xin lỗi Chúa...

Những đêm không ngủ được, tôi vừa đi vừa hát thay cho lời cầu nguyện xin lỗi Chúa... Và nhờ ơn Chúa, tôi đã vượt qua được những ngày khủng hoảng đó... Bây giờ mỗi khi nhớ lại thời gian đó, tôi

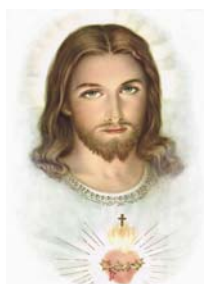
thâm cảm tạ Chúa đã cho tôi được dịp nhìn lại đức tin yếu đuối của mình, cho tôi cơ hội tôi luyện đức tin của mình. Đó là lúc tôi được suy gẫm nhiều hơn về gương của các Thánh Tử Đạo đã hy sinh cả mạng sống mình cho Đức Tin, về lòng tin hoàn toàn phó thác của bác Lucia Khánh vào thánh ý Chúa để sống vui tươi trong tinh thần dù đau đớn thể xác cho tới cuối đời...

Chúa đã cho tôi được cảm nghiệm mỗi khi nhìn lên Thánh Giá: Chúa vẫn có đó hơn hai ngàn năm qua, vẫn thương yêu thương loài người, vẫn thương yêu tôi... chỉ có tôi là không vững tin thôi... và tôi xin:

“Thì lạy Chúa, Chúa biết con yếu đuối và đổi thay, con luôn cần đến Chúa từng phút giây. Nhờ ơn Chúa con kiên trì tín thác kể từ đây, khi an vui cũng như khi sầu đầy”

M.G.K.T, Khóa 33
Mùa Chay 2013





Chỉ có một vòng trắng, điểm giữa là vòng đen, tạo nên 1 con mắt. Con mắt thường có một đôi. Đôi mắt cũng nhỏ thôi, nhưng diễn tả được nhiều điều.

Có những đôi mắt, nhìn vào, ta thấy cả một bầu trời thơ ngây trong vắt của bóng dáng thiên đàng. Có những đôi mắt, nhìn vào, ta thấy đục ngàu những rác rưởi. Có những đôi mắt, nhìn vào, “trời ơi” đặc sệt những hận thù ai oán. Chỉ muốn ăn vạ cuộc đời, nguyền rủa cuộc sống. Có những đôi mắt, nhìn vào, ta thấy cả một cõi hồn hoang; để hồn hoang dại, thả nổi đời mình như cánh bèo trôi; lững thững bước đi giữa đời, mà chẳng biết đi đâu về đâu? Chẳng hề biết mục đích đời mình là gì.

Nhưng, có một đôi mắt, làm cho hồn tôi bối rối vô vàn, sợ hãi vô vàn, hoảng hốt và lo âu cũng vô vàn. Đôi mắt Chúa Giêsu Cursillos. Bức ảnh được đặt ngay giữa 1 căn phòng nhỏ, âm cúng của 1 cursilitas.

Bước vào, đôi mắt nhìn tôi. Tôi vội vã cúi chào. Đó là cái nhìn của 1 chủ nhà. Cái nhìn đầy uy quyền và canh giữ. Thật hạnh phúc cho sự khôn ngoan của người chủ nhà này. Anh đã biết mời Chúa đến ngự trị trong gia đình nhà mình. Chúa ở trong gia đình, để phá tan đi những mưu đồ đen tối của quỷ ma, để giúp giải tỏa những bất hòa vẫn thường xảy ra trong cuộc sống.

Đôi mắt Chúa nhìn tôi. Tự nhiên làm tôi sợ. Có giống không? cái nhìn của Chúa đã nhìn Phêrô khi ông vừa chối Chúa 3 lần. Cái nhìn uôm đầy nỗi buồn, của một người vừa bị phản bội. Không oán trách thù hận, mà chỉ là nỗi xót xa tê tái. Tôi sợ, bởi nhiều lần hơn Phêrô, khi phạm tội là tôi cũng đã chối Thầy. Chúa nhìn tôi, trách móc tủi hờn, sầu buồn da diết.

Đôi mắt nhìn tôi. Có giống không cái nhìn thật nhẹ nhàng, nhưng lại xoáy đến tận đáy linh hồn, dội sáng tận cùng dọc dài dĩ vãng, khiến ông Giakêu đã phải vội vã thú nhận: “Nếu tôi có làm thiệt hại cho ai điều gì, thì tôi xin đền gấp bốn”. Ông nhìn Chúa, đôi mắt Chúa, dội lại hồn ông, và ông chợt thấy trong đồng tài sản của ông, có những đồng tiền vấy máu.

Đôi mắt vẫn cứ nhìn tôi, Có là cái nhìn sầu buồn của Chúa, ôm đầy nỗi thất vọng, khi nói với các tông đồ:” Các con không thức với Thầy

Đôi Mắt...

được một giờ sao?" Tôi có thể thức với bạn bè, suốt cả đêm thâu. Tôi cũng có thể thức với phim ảnh, với quả bóng tròn cả đêm lẫn ngày. Vậy mà, một giờ thôi, mà ôi sao thật khó.

Chúa nhìn tôi, tôi nhìn Chúa. Và Chúa hỏi tôi: Con là ai? Thầy không còn gọi các con là tôi tớ nữa, mà là bạn hữu. Thầy đã bế con, và đưa con lên ngang hàng, để làm bạn hữu với Thầy. Vinh dự lớn lao quá phải không con?

Đời tôi, kiếp bụi đất phù vân, mà lạ lùng quá! Tôi được trở thành bạn bè nghĩa thiết với Chúa. Chúa muốn trao trách nhiệm vào tay tôi. Chúa muốn tôi trở thành hạt muối cho cuộc đời ô trọc hư thối này. Chúa muốn nhờ tôi thật sao? Tôi giật mình hoảng hốt!

Là muối. Đời tôi có mặn đâu mà là muối được? Tình Chúa trong tôi, nhạt như nước ốc ao bèo. Làm sao để cho đời tôi mặn?

Tôi phải luôn ướp đời mình trong sự gặp gỡ với Chúa. Gặp gỡ riêng tư, tâm sự to nhỏ. Tôi phải luôn ướp đời mình trong việc chuyên chăm đọc nghe lời Chúa; để lời Chúa, mỗi ngày thấm vào hồn tôi, tim tôi, trí óc tôi, để dần dần biến đổi tôi trở nên giống Chúa. Và khi trở nên giống Chúa, trái tim tôi bỗng trở nên thanh thản đở hồng. Tôi muốn yêu hết mọi người, thương hết đồng loại anh em.

Vào Cursillos, là tôi muốn trở nên bàn chân và bàn tay của Chúa. Chân tay Chúa đã bị đóng đinh rồi! Và Chúa muốn tôi, trở thành bàn chân và bàn tay của Ngài, để bôn ba khắp nơi mà cứu giúp con người.

Ma quỷ không muốn tôi làm công việc ấy. Nên luôn tạo mọi hoàn cảnh, để cản trở tôi. Luôn tạo hết cứ này đến cứ khác, để tôi từ chối những giờ cầu nguyện chung mỗi ngày hay mỗi tháng.

Chúa gọi tôi, nhưng thần bóng tôi ma quỷ cũng luôn gọi tôi. Cuộc chiến xảy ra gay gắt ngay trong chính hồn tôi. Vì thế, tôi phải tìm đến những anh em cursilitas khác; để nhận những sự nâng đỡ của nhau và cho nhau.

Lặng quì bên nhau trước Minh Thánh Chúa, ta sẽ nghe thấy hồn mình thanh thản nhẹ nhàng đến lạ kì. Ta sẽ cảm thấy một hơi ấm ngọt ngào vui sướng trào dâng từ trái tim.

Chợ đời đông nghẹt những người. Giữa đám đông ấy có lẫn lộn vô vàn tiếng gọi. Riêng với bạn, bạn nghe thấy tiếng ai đang gọi mình?

Nhưng ngày cuối năm phụng vụ 2012.

Lm. Dom. Đỗ Xuân Thiêm
Giáo Phận Long Xuyên





Chúa ở đâu?

Chị Thanh Nhân rất thương tiếc,

Thật bàng hoàng trước sự ra đi quá đột ngột của chị...

Hình ảnh Chị trong chiếc áo dài lụa màu vàng, màu của hoa mai, rực rỡ trong ngày Mồng Một Tết Quý Ty ở Nhà Thờ St. Elizabeth bên cạnh các anh trong ban Phụng Vụ Thánh Lễ Đầu Năm, cứ như một đoạn phim quay đi quay lại trong tâm trí em từ khi nhận được tin Chị đã vội vàng ra đi...đó là lần sau cùng em gặp Chị.... Tại sao... tại sao có thể như vậy được?

Em còn nhớ trưa Chúa Nhật ngày 17 Tháng 2, 2013, trên đường đến nhà thờ dự Lễ 3:30 chiều, em nhận được tin khẩn chị vừa nhập viện vì bị biến chứng về tim, em đã cầu nguyện và hy vọng sau Thánh Lễ sẽ được tin tốt về tình trạng sức khỏe của chị, nhưng bằng đi mấy tiếng đồng hồ không có tin tức, em đã mừng thầm “no news is good news. Có lẽ chị đã qua cơn ngặt nghèo, và thật đúng như vậy, tin vui đã đến lúc 8:45 chiều; nhưng chị ơi, 2 tiếng đồ hồ sau, tin dữ lại đến như một tiếng sét xoáy vào tim em... làm cho em tự hỏi, “Chúa ở đâu?”

Tại sao Chúa có thể gọi chị về trong lúc chị còn có quá nhiều sức sống, quá nhiều chuyện để làm, để lo, nhiều thứ để cho, nhiều chuyện để nói.... Chị làm cho chồng, lo cho con cho cháu, cho tha nhân và đồng hành với các bạn bè của chị!

Tuy em đã quen chị hơn 10 năm nay, nhưng vì môi trường sinh hoạt khác nhau, nên chúng mình đã không gặp nhau nhiều. Mãi đến hôm em ngạc nhiên gặp lại chị trong ngày Lễ Mãn Khóa Nam 38, tháng Tám năm 2010, chị đã hớn hờ vui mừng đến đón anh Cường. Có lẽ niềm vui của chị đã làm tăng thêm sự sung sướng nơi em khi biết chị đã trở thành một người con của Thiên Chúa và lại càng hân hoan mừng rỡ hơn khi hay tin chị đã nhận lời mời gọi của Thầy Chí Thánh đi dự Khóa Nữ 39.

Kể từ đó, chị em chúng mình có dịp gặp gỡ nhau thường xuyên qua các sinh hoạt của Phong Trào Cursillo, từ Ultreya, Trường Lãnh Đạo, tĩnh tâm St. Clare, trợ tá Khóa Ba Ngày, cho đến giờ Châu Thánh Thể mỗi tối Thứ Năm hằng tuần và lại cùng nhau phục vụ trong Thánh Lễ 3:30 chiều Chúa Nhật tại Nhà Thờ St. Elizabeth. Em nhận ra nơi chị một


 Chúa ở đâu...

tâm lòng quảng đại, rộng rãi từ việc làm đến lời nói... Chị là một người phụ nữ Việt Nam rất đảm đang, xốc vác và thẳng tắn, muốn là làm, nghĩ sao nói vậy, nhất là với giọng Huế thật là Huế mạnh mẽ của chị, nên rất dễ bị hiểu lầm... Có lần chị đã tâm sự, tuy là con một, đáng lý phải được nuông chiều, nhưng hoàn cảnh đất nước sau năm 1975 đã thay đổi đời Chị, trong bao nhiêu năm tháng, một mình chị đã phải gánh vác vừa nuôi con, lo cho mẹ, vừa thăm nuôi chồng trong trại cải tạo, hoàn cảnh đã dần dần làm chị trở thành một người phụ nữ can đảm, làm cái gì cũng được, ngay cả các việc nặng nhọc của đàn ông... Vì vậy lại càng khó tin hơn khi hay tin chị đã nhắm mắt xuôi tay trong nháy mắt trước sự sững sốt của các con mà chị đã trù mên nhắc đến mỗi lần có dịp nói đến các cháu nội của chị...

Đối với một người không liên hệ máu mủ ruột thịt với chị mà sự ra đi đột ngột của chị làm em xao xuyến không ít và thường tự hỏi “Chúa ở đâu?”. em thiết nghĩ không có bút mực nào có thể diễn tả được nỗi đau buồn của anh Cường, của các con, các cháu của chị...và người mẹ già yếu dẫu ở xứ Huế thân yêu đang mong chờ gặp lại chị...người con duy nhất của bà...

Trước cái chết của chị, cá nhân em đã phải tự trấn an bằng lời của Thánh Phaolô: “Còn chúng ta, quê hương chúng ta ở trên trời, và chúng ta nóng lòng mong đợi Đức Giêsu Kitô từ trời đến cứu chúng ta” (Pl 3:20). Tuy được làm con Chúa muôn màng, như chị thường than van, nhưng chị đã yêu Chúa rất nhiều qua sự nhiệt thành, sốt sắng phụng sự Chúa trong thời gian vắn vắn hơn 3 năm. Chị đã hằng say đem hết sức lực, tài năng làm việc Chúa như những người thợ gặt đến trễ trong vườn nho của Chúa. Khi còn sống chị đã cảm nghiệm được tình thương yêu bao la của mẹ chị dành cho chị, người con một của bà như thế nào... em tin rằng Cha trên trời đang yêu chị gấp trăm ngàn lần, như lời Thánh Augustinô: “Chúa yêu mỗi chúng ta như chỉ có một mình chúng ta thôi.” Em cảm nhận điều đó qua tình thương của hàng trăm người, họ đã đến thăm chị lần cuối trong lúc chị nằm bất động trong chiếc quan tài; tuy thân xác chị thật lạnh, nhưng tình yêu chị đã dành cho mỗi một người chị đã tiếp xúc trong suốt cuộc đời ngắn ngủi của chị vẫn nóng bỏng và thấm thiết như những tô bún bò Huế độc đáo của chị.

Thật bồi ngùi khi em bước chân vào cửa Nhà Thờ St. Elizabeth sáng thứ Ba ngày 26 tháng 2, 2013, sự thật quá phủ phàng, hết rồi hình ảnh chị trao Mình Thánh Chúa cho các anh chị em nơi cung thánh, với nhiều linh mục và các thầy phó tế mà chị đã từng niềm nở kính mến... Chị nằm đó trong chiếc quan tài to lớn, nặng nề...to lớn như sự mất mát và nặng nề như nỗi buồn trong tâm tư khi em nghĩ rằng từ nay em không còn được

Chúa ở đâu...

nghe giọng Huế ngọt ngào chị gọi tên em.

Lúc còn sống, chị đã ban phát Tình Yêu của Chúa cho tất cả mọi người không phân biệt tôn giáo, và khi nằm xuống, chị lại mang họ đến thăm Nhà của Chúa trong Thánh Lễ an tang. Chị ơi, tại Nhà Thờ St. Elizabeth, có rất đông các bạn bè ngoài công giáo lần đầu tiên bước chân đến ngôi Thánh Đường để nhìn chị giã từ lần cuối khung cảnh trang nghiêm, tràn đầy Hồng Ân Thiên Chúa và thắm thiết bao tình người!

Tuy đám tang chị vào ngày Thứ Ba trong tuần, ngày mà phần đông mọi người bận rộn với kế sinh nhai, nhưng đã có biết bao nhiêu người theo chị ra đến nghĩa trang để trao chị đóa hoa cuối cùng như lời cảm ơn tình thương của chị.

Bản khoản không ít, cầu nguyện thật nhiều... em đã tự an ủi chính mình với ý nghĩ rằng, Chúa đã thương đem chị về như vậy để chị khỏi phải đau đớn... Và Chúa thương chị thì Chúa cũng sẽ không bỏ rơi những người chị thương... chắc chắn Chúa sẽ nâng đỡ, an ủi, ban bình an cho bạn bè thân quen của chị và nhất là cho anh Cường, các con các cháu của chị trong những tháng ngày thiếu vắng chị.

Em thường nghĩ thật khó có thể hiểu và chấp nhận những bất ngờ vừa mới xảy ra trong cuộc sống, nhưng khi nhìn lại mới hiểu được Thánh Ý Chúa; hy vọng ý nghĩ này sẽ giúp em một lần nữa, củng cố niềm tin cho riêng mình rằng, tuy Chúa đồng hành với mỗi một người chúng ta từng giây từng phút, nhưng Chúa vẫn làm việc của Ngài. Vậy hãy phó thác với niềm tin tuyệt đối vào tình thương bao la của Người Cha Nhân Từ là Thiên Chúa chúng ta.

Chị Thanh Nhân quý mến,

Từ nay Chị không còn trở về với mẹ già yêu dấu nơi chôn nhau cắt rốn, xứ Huế thơ mộng trên quê hương Việt Nam hình cong chữ S tràn đầy đau khổ... Cha trên trời đã đưa Chị về quê của Người bên cạnh Mẹ Maria, “*Trên Đó Không Có Tiếng Khóc, No Tears Up There*” như tựa đề của bài hát do Madison, người con rể của Chị, ngâm ngùi hát lên như những lời trấn an cho mọi người trong một buổi tối cầu nguyện ở nhà Chị sau khi để thân xác Chị lại trong lòng đất lạnh ở nghĩa trang Calvary... “người là bụi đất và sẽ trở về bụi đất” (St 3,19b).

Hẹn gặp lại Chị trên quê hương vĩnh cửu Nước Trời!

Vô cùng thương tiếc!

Agnès Nguyễn Thị Nguyệt





*Chị đã ra đi nắng đã chiều
Khuất rồi hình bóng thật thương yêu
Dịu dàng chị đã cùng chung bước.
Những buổi châu kinh, buổi lễ chiều*

*Khóc thương chị mãi, tình em chị.
Vắng vẻ từ đây lúc sớm chiều
Nhớ mãi nụ cười, nét mắt vui.
Trần ai, thương tiếc dễ nào nguôi*

*Thôi nhé từ đây ở chốn này.
Nguyện cầu cho chị mãi thông dong
Ở trên cao ấy chị vui hưởng
Hạnh phúc từ tâm Chúa gởi trao.*

*Dòng đời trôi mãi có ngừng đâu
Thương nhớ chị đi nát cả lòng.
Tiễn đưa chị đến miền miền viễn
Ấm áp hồn ai, nắm mộ chiều.*

Agnès Thái Thu Hà

Love



Tạ ơn Chúa

Ngày 30 Tháng 4 năm 1975 đến như một trận cuồng phong! Những ngày kế tiếp, tôi sống như một người mất hồn, lo lắng.... Không biết tương lai các con tôi sẽ ra sao? Chồng tôi sẽ rời sẽ ra?

Thế rồi việc đến đã đến; chồng tôi phải trình diện đi học cải tạo và tôi bị đuổi việc vì làm vợ của “lính”. Tôi ở nhà với 3 con nhỏ—6 tuổi, 5 tuổi, và 3 tuổi—với ông nội và mẹ của tôi. Tôi không biết phải làm gì để nuôi gia đình? Tôi cứ tự hỏi mình và cũng không có câu trả lời.... Mẹ tôi đã an ủi và mẹ nhắc tôi: “Con hãy tin tưởng cầu nguyện và phó thác vào sự quan phòng của Chúa và Đức Mẹ. Mẹ sẽ giúp con cầu nguyện và cùng phụ con trông các cháu để con có giờ xoay sở....” Tôi an tâm phần nào.

Thế rồi năm tháng cứ trôi, tôi lăn lộn với xã hội để nuôi gia đình và thăm nuôi chồng ở tù cải tạo.

Năm 1979 một tai ương khác xảy đến cho tôi—chồng tôi được Chúa gọi về. Tinh thần, thể xác tôi sa sút... tôi mất hết niềm tin... và rời xa Chúa. Tôi bỏ lễ, không cầu nguyện, và tôi còn oán trách sao Chúa nỡ để cho gia đình tôi vào hoàn cảnh này! Mẹ tôi thì cứ cầu nguyện. Mẹ của tôi cũng rất đau khổ vì thương tôi, chồng tôi, và các cháu.

Ngày lại ngày, tôi sống trong đau khổ và thất vọng. Tôi muốn chết cho xong! Nhưng nghĩ đến ông nội, mẹ già, và 3 con nhỏ, tôi không đủ can đảm làm như thế!!!

Một ngày kia, tôi đạp xe lang thang đến đường Kỳ Đồng—nơi Nhà Thờ Chúa Cứu Thế—xe của tôi bị tuột xích.... Tôi không cách nào sửa được! Tôi đặt xe vào trong sân nhà thờ. Tôi không biết có động lực nào, đã thúc đẩy tôi vào quỳ bên Đức Mẹ. Tôi khóc nức nở, nhưng tôi lại không cầu nguyện.

Tôi thấy có Cha ngồi giải tội và chạy vào gặp Cha, không phải xưng tội, nhưng là để oán trách Chúa. Ngài khuyên tôi: “Bỏ Chúa con theo

***When life gives you a hundred reasons
to cry, show life that you have a thousand
reasons to smile.***

ai?” Và Ngài hẹn tôi đến gặp ngài. Sau một tuần, tôi đến tìm Cha giải tội. Tôi kể hết cho Cha nghe những đau thương đã sảy đến cho tôi. Rồi Cha cũng chia sẻ đau thương của Cha và các giáo dân khác cho tôi nghe. Nỗi đau của tôi được xoa dịu. Tôi hứa sẽ trở lại nhà thờ. Tôi xin Chúa lo cho gia đình tôi.

Trở lại Nhà Chúa tôi như một đứa con Hoang Đàng được Chúa đón tiếp như Người Cha trong Phúc Âm—“Lấy áo mới mặc cho tôi, lấy dầu thơm xức cho tôi”. Tôi nhận ra Chúa đã đồng hành với tôi mỗi giây phút trong những ngày tháng đau khổ. Đau khổ chính là Hồng Ân! Tôi cảm nghiệm được điều này ở Khóa Ba Ngày.

Muôn đời con tạ ơn Chúa!!! Nếu con vô phúc không được Chúa ghé mắt lại thì cuộc đời của con và các con của con không phương hướng.

Tôi xin nguyện những ngày tháng còn lại của cuộc sống—làm gì có thể mình làm được để bù lại những năm tháng tôi xa rời Chúa. Tôi tham gia vào việc trong xứ đạo—giúp Thánh Lễ hằng tuần; gia nhập đoàn thể Công Giáo; học hỏi Kinh Thánh; chương trình bác ái; giúp người kém may mắn hơn mình. Nhờ vào những sinh hoạt đạo đức, đức tin của tôi càng được lớn mạnh. Giờ đây, tôi biết phó thác hơn khi gặp khó khăn trong gia đình. Và, tôi biết siêng năng cầu nguyện. Qua những việc làm này tâm hồn tôi luôn thấy vui và bình an.

Trong Năm Đức Tin và Mùa Chay, tôi cố gắng hơn trong việc cầu nguyện, hãm mình, hy sinh.... Tôi biết Chúa luôn đồng hành với tôi từng giây phút. Tạ ơn Chúa đã đem tôi đã trở về. Lạy Chúa, xin cho con luôn biết phó thác vào Chúa với niềm tin sắt son!

Anna Maria





Mãi mãi trong tôi sẽ không bao giờ quên được hình ảnh người bạn hiền thân thiết ấy. Khi nghĩ về Diệp tôi thường trầm nghĩ đó là một nữ tu hơn là người có đời sống bình thường.

Thật vậy, Diệp có tâm hồn thật đẹp đẽ. Tính tình dịu dàng và đời sống thuần khiết. Trải qua những tháng ngày làm chị em trong Phong Trào Cursillo, Diệp đã “Một tay nắm Chúa và một tay nắm anh chị em”, đồng hành cùng Chúa trong những người có hoàn cảnh khó khăn, đơn lẻ. Ở Diệp toát lên một sức sống mãnh liệt trong đức tin.

Mỗi ngày Diệp đến dự Thánh Lễ trước khi đến làm việc. Đó là thói quen đã có ở Diệp từ khi còn bé trong gia đình. Diệp đã làm cho tôi hiểu được sống đạo và hành đạo, là thế nào qua những việc làm đầy thiện tâm của mình. Ông bà có chắc chắn rất hài lòng với người con hiếu thảo như Diệp. Anh chị em Diệp mãi vui khi nghĩ đến một người chị em luôn sống cho gia đình hơn bản thân mình.

Tôi và Diệp quen nhau cũng đã khá lâu để tôi hiểu được Diệp cũng là một người hoạt động rất sôi sảng trong phong trào của chúng ta. Đi khóa đã hơn mười năm, Diệp không bỏ qua buổi tĩnh tâm, đi trợ tá hay các buổi họp hàng tháng. Để làm men làm muối cho đời, Diệp rất tích cực đóng góp cho các quỹ từ thiện. Diệp như bông hoa biết nói, lúc nào cũng tươi vui với anh chị em bạn bè. Tôi nghĩ rằng ai cũng rất cảm mến người bạn thân thiện này của tôi. Đức hy sinh của Diệp làm cho chúng tôi vô cùng biết ơn. Nhờ có Diệp mà mấy người không lái xe được đã có mặt đầy đủ trong các buổi lễ, họp hội, và vân vân. Đức tin đã tràn đầy và vững chắc trong tôi hơn khi có khuôn mẫu sống đạo ở bên cạnh mình.

Như chúng ta cũng biết bên cạnh lối sống đạo đức, tràn đầy hồng ân Chúa. Diệp cũng có những nỗi buồn khi phải rời xa Phong Trào Cursillo để về phụng sự cha mẹ già ở tiểu bang khác. Rồi Chúa lại ban cho Diệp thử thách vì cơn bệnh ngặt nghèo lại đến. Trong tôi có

nỗi buồn lớn và tôi luôn cầu xin với Chúa cho Diệp được sớm chữa lành. Chúa làm được tất cả mọi việc, chữa lành cho người mù, cho kẻ chết sống lại. Chúa ơi, con xin Ngài hãy cứu lấy người chị em này của chúng con và những người cũng đang nằm trong giường bệnh. Trong mùa Phục Sinh này chúng ta hãy cùng nhau thấp lên lòng tin yêu Chúa thật thâm sâu. Yêu Chúa, yêu người đó là những gì chúng ta phải dẫn thân trong ngày Thứ Tư trong tình yêu của Thầy Chí Thánh hôm nay và mãi mãi.

Thương tặng Diệp,
Agnès Thu Hà





Trong phòng ăn tập thể ở hăng, tôi gặp Jimmy-anh chàng làm cho IT, bước vào.

-Jimmy, anh nhìn gọn gàng...hình như là sụt cân phải không?

-Hi Temy, vâng tôi sụt gần 23 pounds trong vòng ba tuần.

-Wow, sao hay vậy? Tôi vô tư chúc mừng cho anh

-Well- Jimmy hơi lưỡng lự, "Tôi đang bị bệnh, cứ ăn bất cứ gì vào thì hai tiếng sau phải ói ra. Tôi đã nhập bệnh viện vài lần và trải qua nhiều xét nghiệm nhưng họ chưa biết tôi bệnh gì"

Thấy tôi có vẻ hối hận vì "mừng hụt cho anh", Jimmy an ủi: Không phải lo gì, tôi vẫn luôn cầu nguyện với Chúa mỗi ngày. Tôi nói với Ngài, tôi đã làm tất cả có thể từ thay đổi thức ăn cho đến khám bệnh nhiều nơi...kết quả thì để Ngài lo liệu giúp.

-Thế thì hay quá-tôi reo lên làm mấy người trong phòng ăn quay lại nhìn chúng tôi như muốn cùng vui lây.

Tôi hỏi: Jimmy này, anh có hai cháu nhỏ anh cũng biết là nếu chúng nó hoàn toàn trông cậy và phó thác cuộc sống của chúng cho anh, anh sẽ làm mọi sự cho con

anh được phần tốt nhất. Đúng không? Jimmy gật đầu.

-Vậy thì không phải lo sợ gì hết, anh hãy phó dâng cuộc sống này, cùng căn bệnh của anh cho Chúa, Ngài sẽ lo lắng, gìn giữ và chăm sóc anh cách tốt nhất. Đúng như anh vừa nói "Không phải lo gì".

Jimmy có vẻ xúc động khi nghe tôi nói.

Trước khi từ biệt, Jimmy nhìn vào mắt tôi nghiêm trang nói: Tôi quen biết hầu hết mọi người trong campus này nhưng chỉ có một mình Temy nói về Thiên Chúa với lòng yêu mến và thổ lộ niềm tin tưởng vào quyền năng Ngài cách thành tín như vậy làm tôi thấy được an ủi rất nhiều, tôi không cảm thấy cô đơn nữa khi tin yêu Thiên Chúa của mình.

Anh chào tôi và không quên thông thêm một câu: *Temy-you are special.* Tôi nhìn theo Jimmy và cũng thầm nói: *We are special because we are The Children of God.*

Nguyễn Temy, Khóa 41
Dallas, TX





Chỉ còn một ngày nữa thôi là ĐỨC GIÁO HOÀNG BÊNÊDICTÔ XVI chính thức thoái vị.

Sau 20 giờ ngày 28-2-2013, Ngài được mọi người gọi cách tôn kính và đầy lòng yêu mến: “Đức Giáo Hoàng Danh Dự”.

Giây phút trọng đại ngày 11-2-2013, mà Đức Hồng Y Angelo Sodano, Niên Trưởng Hồng Y Đoàn mô tả là “Tiếng sét giữa trời thanh quang tại Giáo Triều Roma”, chắc rằng mỗi con cái của Thiên Chúa trong Giáo Hội ở khắp thế gian, ai ai cũng ngỡ ngàng, bùi ngùi, luyến tiếc, suy tư và kính trọng trước một quyết định “cần nhiều lời cầu nguyện” của Đức Giáo Hoàng Bênêdictô XVI.

Cầu nguyện cho Đức Giáo Hoàng Bênêdictô XVI, cầu nguyện cho Giáo Hội, cầu nguyện cho Đức Tân Giáo Hoàng, dĩ nhiên là điều tất cả mọi tín hữu Công Giáo tha thiết và sốt sắng với tâm tình trông cậy và phó thác. Tôi và gia đình tôi cũng vậy.

Ngày 11-2-2013 là Mừng Hai Tết Nguyên Đán Quý Tỵ: “Kính nhớ Tô Tiên, Ông Bà, Cha Mẹ”. Ngày 13-2 là Lễ Tro của Mùa Chay 2013.

Với tôi, ngày Mừng Hai Tết

mang ý nghĩa thân thương và kính trọng. Tôi tưởng nhớ Cụ Thân sinh tôi qua đời tháng 3 năm 1977; sau khi Cụ cùng mấy người bạn Cur-sillista tận lực, tận tình sửa sang lại Nhà Thờ Vinh Sơn trên đường Trần Quốc Toản, quận 10 Sài Gòn, bị Việt cộng bắn phá, phong tỏa đầu tháng 5-75. Mãi hơn 5 năm sau tôi mới được gia đình cho biết tin buồn: Đại tang Cha!

Ngày tiễn đưa sáu cha con tôi ra phi trường đi Mỹ, Mẹ tôi ngồi trên chiếc ghế thấp nhìn mấy cha con tôi lẳng xẵng chuyện trò, từ gĩa bà con, anh em, bằng hữu. Cuối cùng, tôi đến quỳ, ôm hôn từ biệt Mẹ tôi; hai Mẹ con cùng ràn rụa nước mắt, Bà ôm tôi thật chắc, hôn tôi như thể không còn được hôn người con trai Bà thương nhất nữa; Bà nói nhỏ vào tai tôi “Má thương các con của con nhiều lắm ... Má cho con đi Mỹ là Má cắt ruột ra dành xa con!”. Ôi tình Mẫu Tử thiêng liêng cao quý biết chừng nào. Mẹ tôi qua đời ở tuổi 98. Tôi không về Việt Nam chịu Tang được.

Mẹ của tôi vô cùng kính yêu đã vội vàng ra đi khi chưa tròn 49 tuổi sau con đột quỵ tim. Cảnh “gà trống nuôi 5 con” nơi đất nước quá xa lạ thật cam go; không phải cam go vì miếng cơm, manh áo, nhưng là sự hoà nhập, thích nghi vào xã

Hôm Qua, Hôm Nay, và Suốt Đời...

hội Mỹ. Tạ ơn Chúa các cháu được ổn định trong học hành và làm ăn.

Và còn nhiều linh hồn khác nữa trong gia đình, thân tộc tôi phải tưởng nhớ cầu nguyện.

Tưởng nhớ những người quá cố là nhìn lại quá khứ. Quá khứ cho tôi xác định lòng tôn kính, nhớ ơn tiền nhân của truyền thống văn hóa Việt Nam. Xác định tôi là người Việt Nam đang sống xa quê hương. Tôi có bốn phận thực hiện hoài bão bảo tồn, củng cố và phát triển nét đẹp độc đáo của nền văn hóa Việt Nam nơi xứ người, qua tình hiếu thảo, qua tình tương thân, tương trợ, “chị ngã em nâng”. Đặc biệt giúp nhau sống chứng nhân cho Tin Mừng Cứu Độ của Thiên Chúa được nuôi dưỡng bằng máu đào của các Thánh Tử Đạo Việt Nam, bằng Mẫu Tâm Đức Mẹ La Vang: “...Mẹ đã nhận lời các con kêu xin, và từ nay về sau, hễ ai chạy đến khẩn cầu cùng Mẹ ở chốn này, Mẹ sẽ nhậm lời ban ơn theo ý nguyện”.

Mùa Chay là mùa sám hối, mùa trở về với cội nguồn Thiên Chúa Tình Yêu.

Đức Giáo Hoàng Bênêdictô XVI tuyên bố thoái vị vào Mùa Chay; tôi không hiểu thấu những ý nghĩa cao sâu; nhưng qua đó tôi muốn thật thà nhìn lại chính con người tôi.

Tôi chân thành ước mong nên người con ngoan của Chúa, người Kitô hữu tốt, người đoàn viên Liên Minh Thánh Tâm, người Curslista hiền hoà với anh chị em, trung

thành với lời cam kết v.v...Mong ước thì nhiều mà kết quả chẳng bao nhiêu. Tôi tự cảm thấy có một sức cản, một lực kéo ghi tôi lại với những nhỏ nhen, phê phán, chủ quan.... Tệ hại là tôi thường tự bênh vực, tự bào chữa những sai trái của mình, thay vì thành tâm sửa đổi .

Có điều này, hơn 5,6 năm nay, tôi cảm thấy vui và tạ ơn Chúa nhiều. Mỗi lần thăm viếng, cầu nguyện cho những người già yếu, đau bệnh trong nhà thương hay viện dưỡng lão, tôi gần gũi với họ lắm. Có người nắm tay tôi giữ lại không cho tôi ra về, thật khó đành lòng từ già trong hoàn cảnh này! Cách nay vài ngày, vợ chồng tôi đến thăm Cụ Cúc, 94 tuổi, đang ở rehabilitation service center trên đường Hyde; Cụ gầy và yếu nhiều, giường Cụ đặt sát sàn nhà, Cụ nằm nghiêng, gọng lỏn trên giường...Tôi quỳ xuống hai tay cầm chắc bàn tay Cụ, khẽ gọi: “Cụ Cúc”. Cụ mở mắt nhìn tôi khá lâu rồi hỏi “ông bà có khỏe không ? Vợ tôi và người con gái của Cụ cũng quỳ xuống đọc kinh cầu nguyện. Cụ không đọc theo được, nhưng Cụ nhắm rồi lại mở mắt nhìn tôi, Cụ nhẹ nhàng nắm tay tôi. Tôi chăm chú nhìn Cụ. Tôi thật xúc động vì đã từ lâu vợ chồng tôi rất quý mến Cụ, hơn nữa hình ảnh của Cụ gợi nhớ đến Mẹ tôi khi sinh tiền. Trên đường về, chúng tôi cầu xin có ngày trở lại thăm Cụ Cúc.

Thiên Chúa là Đấng Hằng Hữu.

Hôm Qua, Hôm Nay...

Thiên Chúa hôm qua, hôm nay và tương lai là một.

Chúa Giêsu vẫn ở với môn đệ, anh em của Người mọi ngày cho đến tận thế trong Bí Tích Thánh Thể, trong Giáo Hội do chính Người dựng nên. Một sáng sớm đầy sương trên bờ hồ Tibêria, Chúa Giêsu hiện ra với các Tông Đồ... “Người hỏi lần thứ ba: “Này anh Simôn, con ông Gioan, anh có yêu mến Thầy không ?” Ông đáp: “Thưa Thầy, Thầy biết mọi sự: Thầy biết con yêu mến Thầy”. Đức Giêsu bảo: “Hãy chăm sóc chiên của Thầy”. (Ga 21:17).

Chúa Giêsu Kitô Phục Sinh cùng bầy ơn của Chúa Thánh Thần luôn luôn hiện diện, ban ơn sung mãn cho Giáo Hội, cho Đức Giáo Hoàng, các hàng giáo phẩm, các Linh Mục, các Tu Sĩ và cho mỗi giáo dân.

Quan trọng trên hết là thực hiện nghiêm chỉnh và đầy đủ Điều Răn Mới của Chúa Giêsu trong ngày Thứ Năm Thánh: “...Anh em hãy yêu thương nhau; anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em. Mọi người sẽ nhận biết anh em là môn đệ của Thầy ở điểm này: là anh em có lòng yêu thương nhau”. (Ga 13: 34,35).

Xin tạ ơn Chúa cho Giáo Hội có Đức Giáo Hoàng Bênêdictô XVI trong 8 năm nay.

An-rê Lê Khôi





Nghe tin Chị vừa chết,tôi như người bất ngờ bị trúng một viên đạn,té xuống mà chưa kịp thấy đau. Sáng nay ,chúng tôi còn hẹn nhau một cuộc họp vui xuân,nhưng bất thành đúng vào phút chót. Ý nghĩ đầu tiên của tôi là tìm một lý lẽ nào đó để phải chấp nhận một thực tế gần như không thể chấp nhận được. Một con người mạnh mẽ, năng động, một cá tính vui tươi, đầy vị tha, luôn trao gửi sự nồng ấm,nhiệt tình cho những người chung quanh vừa ra đi,chấm dứt hết những giấc mơ,khép lại mọi hẹn hò.

Vợ chồng tôi quen gia đình chị bắt đầu chỉ là cái duyên tình cờ trong những lần họp hội cộng đồng. Thế rồi câu châm ngôn của phong trào Cursillo “Thầy đã chọn con” đã thành sự thật khi Chị khuyến khích và là người bảo trợ để nhà tôi gia nhập và đi dự khóa ba ngày năm vừa qua ở Santa Cruz .Về việc này tôi nhận ra sự đồng điệu giữa hai người:Họ đều là môn đạo mới. Với chị Thanh Nhân tôi nhận ra một điều lòng đạo của chị rất chân thành, đức tin của chị rất vững

chắc. Chúng tôi gặp nhau ở hầu hết các buổi họp trường lãnh đạo, đại hội Ultreya . Chị thường hay than thở,có ý hối tiếc là chị theo Chúa quá trễ . Về trường họp của nhà tôi,tuy là môn đạo mới việc đơn đốc lễ lạy kinh sách trong nhà thường do nhà tôi xướng xuất.Tôi có một thói quen xấu hễ có một biến cố gì hệ trọng trong gia đình tôi,tôi hay đùn cho nhà tôi cầu nguyện lấy cứ Chúa nghe lời những người mới theo Chúa lòng còn đầy nhiệt thành hơn một anh môn đạo cũ nguội lạnh như tôi.

Buổi chiều Minh Thánh tối Thứ Năm tuần trước, thường thì chúng tôi hay nhắc nhở nhau cùng tham dự và thường giữ một hàng ghế dành cho bốn người ngồi bên nhau, nhưng lần vừa rồi vợ chồng tôi đến sớm bên cạnh còn hai chỗ trống có ý chờ anh chị đến sau. Nhưng bất ngờ chỗ trống chờ anh chị Cường lúc đó đang tìm chỗ đậu xe lại có người vào ngồi, tôi mời chị sang hàng ghế trống bên cạnh còn trống giữ chỗ cho anh Cường .Thường thì chị hiểu ý tôi, nhưng không



Cái Chết...

hiểu tại sao chị vẫn ngồi yên không nói gì. Buổi cầu kinh với hàng ghế bốn người như mọi khi, một chỗ ngồi vẫn bỏ trống. Có lẽ chị đã linh cảm được là đã tới lúc chúng tôi sắp không thể đi bên nhau trong cuộc đời này được nữa. Ngày bế mạc khóa ba ngày khóa 42, tôi đi Santa Cruz để dự buổi lễ và đón nhà tôi về nhà, gặp chị đứng ở lối ra vào hội trường nụ cười thật rạng rỡ đủ để che đi những nét mệt mỏi vì thiếu ngủ và phục vụ trợ tá Khóa Ba Ngày vừa qua. Nhìn nét mặt hân hoan bữa đó khó ai dám tin rằng mới đó mà giờ chị đã đột ngột ra đi.

Hôm đi tĩnh tâm Saint Claire, cảnh đẹp, yên tĩnh và nên thơ quá. Ngoài những giờ phút suy niệm, cầu nguyện hướng lòng về Chúa, bốn người chúng tôi chia được hai phòng ngủ cạnh nhau, có đủ thì giờ chuyện vãn, tâm sự gia đình, tôi biết được một khía cạnh khác cuộc đời gia đình chị. Biến cố 1975 khiến anh Cường phải đi học tập cải tạo 13 năm ròng rã, còn lại người vợ trẻ một nách bốn đứa con nhỏ, chị đã phải tảo tần từ chạy hàng xách buôn bán chợ trời kiếm sống, ngược xuôi xe đò nam bắc không từ công việc nhỏ nhặt nào

miễn là kiếm được tiền. Nhờ tháo vát không những mỗi năm lặn lội ra ngoài Bắc thăm nuôi chồng, các bạn đồng tù của anh Cường cũng được hưởng lây tiếp tế. Chuyện kể có nhiều anh em không có thân nhân thăm nuôi họ ngóng chị không kém gì anh Cường. Về chuyện này anh Cường tâm sự: “món nợ ân tình mà tôi nợ bà ấy, tôi phải trả suốt đời cũng không hết”.

Một điều tôi lấy làm lạ là với một người lớn tuổi như chị mà lúc nào cũng thấy bận bịu, tất bật hết chuyện lo lắng cho chồng con, cơm nước, cháu chắt đón đưa học hành lại còn tham gia họp hành hội đoàn, trợ giúp anh Cường điều hành hội cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Đà Lạt. Phục vụ tôn giáo chị tham gia ca đoàn nhà thờ Sain Patrick. Phục vụ thừa tác viên thánh thể nhà thờ Elizabeth, tham dự tổ chức tất niên cho các thầy đại chủng viện Menlo Park. Phong trào Cursillo chị không bỏ sót sinh hoạt nào: là trợ tá khóa ba ngày ở Saint Francis, tham dự viên khóa tĩnh tâm Saint Claire. Họp nhóm rất thường xuyên ở nhà chị và còn thề hứa là sẽ giữ thói quen này suốt đời. Từ ngày quen chị, chúng

Cái Chết...

tôi là một nhóm thân hữu đã phát huy một số sinh hoạt có tính cách thư giãn và vui tươi . Các buổi họp mặt hát cho nhau nghe thường xảy ra tại tư gia của chị, vì vậy chúng tôi còn nhận ra chị có một tâm hồn vừa nhạy cảm vừa bao dung khi chị ca Những bản “Những con đường trắng “,”Thư xuân hải ngoại” rất có hồn.Những buổi ngoạn cảnh di chơi trên bãi biển và hoạch định camping Sunset, Big Sur vào mùa hè tới đây và có thể một chuyến du lịch Âu Châu.

Bây giờ mọi sự đã muộn màng. Chị Thanh Nhân đã đi xa,bình yên như tên gọi của chị. Thấy tôi buồn bã, ông anh cột chèo của tôi một cách nghiêm trang an ủi rằng: “Tôi không phải là một người theo Chúa, nhưng tôi tin là chị Cường đã theo lời mời của Chúa gấp rút ra đi nhận một Job mới nơi Thiên đường, chỉ vậy thôi”.

Còn chúng tôi thì sao,thái độ nào hợp lý,chúng tôi phải chấp nhận với hành trình còn dở dang. Chị chết nhanh đến nỗi tôi nghĩ hình như chị coi cuộc đời này chỉ vừa đủ để chị dừng lại, trở về để lấy vợ một món đồ bị bỏ quên rồi vợ vã ra đi. Điều khó chấp nhận chỉ là như vậy.

Chết thì rồi ai cũng phải chết,tôi tin vào một lý lẽ:Thiên Chúa đã tạo dựng con người mỗi người một sứ mạng rõ rệt cũng cần một khoảng thời gian ngắn hay dài để hoàn tất sứ mạng đó. Cuộc sống của chị Thanh Nhân không thể cho là ngắn mà cũng không thể là dài, nhưng tính cách năng nổ,hoạt bát nơi chị, sứ mạng trần thế của chị đã hoàn tất tốt đẹp, Chúa đã gọi chị về mà thưởng công.

Sáng nay khi ra khỏi nhà, vợ tôi ngâm ngùi chỉ cây đào đang nở muộn nói: “Hôm trước chị Cường có dặn là khi nào hoa đào nở Chị muốn Nghiêm và Chị mặc áo dài đứng chụp ảnh với cây đào này.” Tôi vội khóa laptop đi nổi bàng hoàng đang nhẹ nhàng dâng lên:

“Hoa đẹp rồi cũng tàn.Chị Cường đang ở một nơi hoa sẽ đẹp mãi và mùa xuân thì bất tận”.

Một thân hữu,

Gioan Baotixita Nguyễn Định





Tôi trở lại với Phong Trào qua kỳ họp Ultreya vào dịp tiễn đưa Ban Điều Hành cũ và giới thiệu Ban Điều Hành nhiệm kỳ mới 2013 - 2016, ngày Chúa Nhật 20 tháng 1 vừa qua.

Thú thật đã gần hai năm nay, tôi không đi sinh hoạt Cursillo, nhưng tôi vẫn duy trì những buổi hội nhóm mặc dầu không đủ mười hai lần một năm.

Bảy năm sống lạc lõng giữa một thành phố nhỏ, đi khắp thành phố khó tìm thấy bóng dáng một người Việt Nam. Không bạn bè đồng hương, không sinh hoạt nhà thờ ngoài một lễ Chúa Nhật hằng tuần.

Được sự giới thiệu của anh chị Can, tôi đi dự khóa Tĩnh Huấn 174 vào mùa Hè năm 1997. Ngày ấy tôi đến Camp St. Francis với tất cả lòng ao ước phấn khởi.

Sau ba ngày tĩnh huấn, tôi xuống núi về nhà trong niềm hạnh phúc mới, nhưng lòng lại ảm đẫu một chút tự mãn.

Những tháng năm kế tiếp, tôi siêng năng đi hội nhóm, họp Ultreya và hằng say viết bài chia sẻ. Tuy không đi trợ tá thường, tôi vẫn tìm xem danh sách các khóa sinh tham dự tĩnh huấn của cả hai khóa nam và nữ. Thật là tốt, bây giờ lớp trẻ đi Cursillo nhiều quá. Tôi vui mừng vì phong trào ngày càng thăng tiến. Đặc biệt là phong trào đã thu hút được số đông bạn trẻ.

Cách đây ba năm, tôi có ghi tên đi trợ tá. Nhìn lại mười hai năm trước, khi đi dự khóa 1997 tôi đã thấy rõ một sự thay đổi vượt hẳn. Camp St. Francis rực sáng một khung trời mới: trẻ trung và sống động.

Trong các ban, nhóm từ trợ tá đến khóa sinh, giới trẻ đã chiếm khá đông. Tôi làm việc ở Ban Âm Thực, ban này thường do các chị lớn tuổi đảm nhận, mà nay cũng có những gương mặt trẻ đẹp góp phần. Các em

trẻ khéo tay, tháo vát nên kỳ đó tôi chỉ đứng “xó rợ”. Thế là tôi có dịp ra lều viếng Chúa.

Buổi tiệc Xuân của Cursillo vào tối ngày 3 tháng 2 đã chứng tỏ sự thăng tiến và trẻ hóa phong trào Cursillo qua chương trình văn nghệ của các nhóm trẻ nam, nữ. Tuy các em không phải là những nghệ sĩ chuyên nghiệp, nhưng các em đã cố gắng thực hiện một đêm văn nghệ giúp vui thật phong phú mang tính dân tộc quê hương. Nhất là vũ điệu Trống Cơm do các em nhỏ, con cháu của các Cursillistas trình diễn.

Không những trong lãnh vực văn nghệ mà nhóm trẻ còn có nhiều sáng kiến, khả năng trong nhiều lãnh vực khác. Điều đáng khen là các em đã sống Lời Chúa dạy: “Kính Chúa yêu người.”

Các em đã hy sinh thời gian, công của để làm những việc thiết thực. Với thời gian hiếm quý và sức lao động của mình, các em đã gây quỹ gửi về quê nhà giúp người nghèo khổ bệnh tật.

Chắc chắn với tài năng ấy, với tinh thần phục vụ bác ái ấy đã và đang phát triển mạnh trong phong trào Cursillo của chúng ta.

Trong ngày ra mắt Ban Chấp Hành mới, anh Tân Chủ Tịch đã khéo léo động viên tất cả Cursillistas cũ, mới, già, trẻ hãy đến tham gia sinh hoạt với phong trào bằng những lời chân tình vui vẻ:

- Các Cursillistas tuổi trẻ tài cao, làm việc khoa học, nhiệt tình...
- Các anh chị Cursillistas trung niên rất giàu khả năng, có kinh nghiệm và đã làm nhiều việc tốt...
- Còn các bác Cursillistas cao niên có nhiều hiểu biết, kinh nghiệm và lòng đạo đức nhiệt thành....

Những lời khích lệ của anh Tân Chủ Tịch đã làm những Cursillistas già chúng tôi lên tinh thần và sẽ cố gắng, nhưng không biết có được như lời khen của anh không?

Thật ra thì có đạo đức hay không chỉ có Chúa mới thấu hiểu thôi. Còn kinh nghiệm vui buồn, đau khổ, hạnh phúc, thất bại, thành công thì ai cũng đã sống qua ít nhiều trong cuộc đời dài từng trải của mình.

Tôi được đi nhiều nơi, tiếp xúc nhiều người và cũng có làm nhiều việc. Chính những cơ hội này đã giúp tôi biết tự xét mình. Tôi nhận ra sự kém cỏi, hạn chế của mình với bao vấp phạm và thiếu sót. Nghĩ lại tôi thấy thật xấu hổ về sự tự mãn bông bột khi rời Camp St. Francis sau khóa Ba Ngày.

Tạ ơn Chúa, tôi không là gì cả, tôi chẳng làm được gì nếu không có ơn Chúa. Chúa đã nâng đỡ và ban sức mạnh cho tôi.

Tôi càng đến với Chúa, tôi càng thấy tôi làm lỗi nhiều, ngu dốt cũng lắm. Nhờ thế tôi mới cảm nhận được tình yêu nhưng không và lòng thương xót bao la mà Chúa dành cho tôi.

Tôi bằng an vì Chúa Giêsu nói: “Tôi không đến để kêu gọi người công chính mà kêu gọi người tội lỗi, sám hối, ăn năn” (Lc 5:32).

Có lần đi Linh Thao tôi hỏi cha linh hướng: “Tại sao càng ngày con càng tìm ra mình lắm tội?” Con bối rối quá!

Cha cười giải thích: “Một luồng ánh sáng chiếu vào phòng, ta thấy rõ bao nhiêu là bụi bặm bay, nếu ánh sáng không xuyên vào phòng thì làm sao ta thấy trong không khí có bụi....”

Những lúc thảnh lãng một mình, tôi thường ôn lại những kỷ niệm đẹp một thời xa xưa, mà tôi đã từng ân hận hối tiếc vô cùng vì đã bỏ mất. Nghĩ lại tôi thầm cảm ơn Chúa. “...Những gì xưa kia tôi cho là có lợi thì nay, vì Đức Kitô tôi cho là thiệt thòi. Hơn nữa tôi coi tất cả mọi sự là thiệt thòi, so với mối lợi tuyệt vời là được biết Đức Kitô Giêsu, Chúa của tôi” (Pl 3:7-8).

Tuyệt vời thật. Có Chúa là có tất cả. Chúa đã hiện diện trong đời tôi qua những ân huệ lớn nhỏ mà tôi mà tôi cảm nhận được hằng ngày.

Tôi ở Livermore, một thành phố nhỏ, hơn hai mươi năm nay, bạn bè đến thăm đều hỏi: “Thành phố này yên tĩnh, buồn quá, sao bà ở được lâu như thế?”

Kể ra thì có buồn, nhưng ở lâu cũng quen. Cái hạnh phúc của tôi là được đi lễ hằng ngày. Từ nhà tôi đi bộ đến nhà thờ mất khoảng 30 phút. Sáng nào tôi cũng đi bộ đến nhà thờ. Vừa được dự lễ vừa được tập thể dục. Chúa muốn tôi đến thăm Chúa và ông bác sĩ của tôi rất hài lòng vì tôi đi bộ để có sức khỏe tốt. Thế là tôi làm tốt cả hai phần. Hồn và xác.

Cách đây hai tháng, con trai tôi ngộ ý muốn dọn sang nhà mới. Việc đầu tiên tôi hỏi là nhà mới có gần nhà thờ không? Tôi lấy bản đồ ra "nghiên cứu". Tôi buồn vô cùng vì nhà quá xa, lại không có đường xe buýt qua lại.

Con tôi an ủi:

- Mỗi sáng đi làm, con chờ mẹ đến nhà thờ.

Nhưng còn lần về? Tôi ngại vì làm phiền con cái, vì giờ giấc công việc làm ăn của con.

Tôi buồn trong lòng và Chúa thấu hiểu lòng tôi. Chưa đến ngày dọn nhà thì tôi đã có “Tài xế riêng”.

Một cặp vợ chồng Việt Nam độc nhất ở đây có đi lễ hằng ngày. Anh chị thường đi lễ nhất lúc 7 giờ sáng trước khi đến sở làm nên tôi cũng ít khi gặp. Nay anh chị ấy mới về hưu. Rảnh rang anh chị đi lễ nhì 8:30 sáng. Sau khi nghe tôi nói chuyện, anh chị rất sốt sắng và vui lòng đưa đón tôi đi lễ hằng ngày với anh chị. Nhà anh chị cùng hướng đường về nhà tôi, nhưng gần hơn, và phải đi bộ khoảng 45 phút nữa mới đến nhà tôi. Tôi đề nghị anh chị, cho tôi xuống dọc đường khoảng cách 30 phút để tôi đi bộ về nhà. Thế là tôi vẫn được đi lễ, vẫn được đi bộ tập thể dục như trước. Ngồi chung xe trên đường về, chúng tôi có dịp chia sẻ nhiều chuyện: đức tin, sức khỏe, đời sống.... Tỉnh thoảng còn được vui cười thoải mái vì anh chị có khiếu khôi hài.

Mừng quá, tôi gọi điện thoại xuống San Diego để khoe với bà chị (gia đình tôi có năm anh chị em, nay đều ở Mỹ cả, nhưng chỉ có hai chị em tôi giữ đạo Công Giáo).

Nghe tôi kể xong, chị nói:

- Chưa được. Đi chung với họ, lễ xong phải vội vàng theo về, làm sao ở lại để cầu nguyện thêm?

Tôi cười:

- Nè, nói cho mà biết. Anh chị này là "ông bà từ giữ nhà thờ" đó, là người cuối cùng rời nhà thờ. Có lúc mình phải nóng ruột ngồi chờ.

Chị em tôi thường tâm sự:

- Không biết lúc này, với tuổi già này mà mình không có Chúa thì cuộc sống mình như thế nào? Thật thương cho những ai chưa biết Chúa.

Tạ ơn Chúa không ngừng vì Ông Chúa đã đủ cho chúng con, con còn thiếu thốn chi, còn lo sợ nỗi gì!

Elizabeth Lru





LỜI CHIA SẺ

Trong Buổi Kinh Tiễn Đưa Chị Katherine Thanh Nhân

Kính thưa Thầy Phó Tế Phạm Trung Điềm
Kính thưa Frere Tuân
Kính thưa anh Chủ Tịch Phong Trào Cursillo
Kính thưa các anh chị Cursillistas

Thật xúc động đến nghẹn lời, đứng bên linh cửu của chị Katherine Thanh Nhân, để chia sẻ tâm tình của một người bạn, một Cursillista, và một tín hữu mà tôi đã từng quen biết, sát cánh với chị trong các sinh hoạt và gắn bó với chị trong phong trào, trong giáo xứ, và trong cộng đồng.

Tôi may mắn quen biết chị Thanh Nhân được 3 năm nay, khi chị mới theo đạo Công Giáo, và gia nhập Phong Trào Cursillo. Đặc biệt, chị có phu quân sinh hoạt trong nhóm Phanxicô Xaviê, mang tên Nhóm Môi Trường của chúng tôi—anh Hiếu, Frere Tuân, anh Mạnh, anh Hương, anh Huyền, anh Cường, và tôi. Theo thông lệ, chúng tôi họp nhóm hằng tháng, luân phiên từ nhóm viên này qua nhóm viên khác. Mỗi lần đến phiên anh Cường, chúng tôi lại cảm thấy nao nức một cách thích thú, vì biết rằng, chị Nhân rất hiếu khách, rất vui vẻ, luôn luôn tiếp đón anh em chúng tôi với những nụ cười thật tươi, những câu chuyện thật vui, và những món ngon vật lạ.

Tôi thường gặp chị Thanh Nhân trong Thánh Lễ chiều Chúa Nhật tại nhà thờ St. Elizabeth. Thật cảm động đến ngậy ngất khi nhận Mình Máu Thánh Chúa từ bàn tay thánh thiện và khả ái của chị trong thiên chức Thừa tác viên Thánh Thể, dù chị là người mới vào đạo có 3 năm!

Chị Thanh Nhân cũng không bao giờ vắng mặt trong các buổi họp Phong Trào, các bữa cơm gây quỹ, các sinh hoạt cộng đồng với tinh thần phục vụ thật đáng ca ngợi.

Sự ra đi của Chị Thanh Nhân quá bất ngờ như một tia chớp, làm cho mọi người sững sốt chung hừng, không tin đó là sự thật!

Chị đang khóa sòng trong hồ bơi, thanh thản như thể bơi trong giòng

đời, lướt đi trong giòng thương của gia đình, bạn bè thân thương, trong suối thương của Thầy Chí Thánh. Ngờ đâu giòng nước hồ bơi biến thành giòng định mệnh, đưa chị sang thế giới bên kia! Chị đi quá nhẹ nhàng thanh thản, nhưng chúng tôi làm sao cầm được nước mắt, nén được con tim khỏi thổn thức?

Chỉ vài tuần trước đây, chị đã đặt giùm bánh chưng cho các chị em trong nhóm để ăn Tết, chờ ngày họp mặt tân niên tại nhà anh Huyền để thưởng thức mùi thơm ngon của bánh chưng. Ngờ đâu, bánh chưng chị đặt đã trở thành những miếng bánh tiễn biệt, nuốt trong nghẹn ngào...

Trước đây mấy ngày, được tin chị Tuyết Nga lâm trọng bệnh, chị đã gọi điện thoại thăm hỏi, an ủi, cầu nguyện và chúc mau bình phục. Thế rồi chỉ vòn vẹn 2 ngày sau, chị đã ra đi trước chị Tuyết Nga! Sao vội vàng quá thế hả chị Thanh Nhân?

Chị mới vào đạo có 3 năm. Chị đã tâm sự với chúng tôi rằng, chị thường trách Chúa và Mẹ một cách rất dễ thương rằng, “sao Chúa Mẹ cho con biết Chúa biết Mẹ muộn thế? Phải chi con được biết Chúa biết Mẹ sớm hơn thì hạnh phúc biết bao!” Chúa ơi! Mẹ ơi! Chị Thanh Nhân yêu Chúa và mẹ đến thế, mà sao Chúa Mẹ không cho chị sống thêm để làm chứng nhân cho tình yêu?

Nhất là chị đang tận tảo ngược xuôi lo tổ chức hôn lễ cho ái nữ, nào là gửi thiệp, gọi mời, đặt nhà hàng, món ăn, sắp xếp xe buýt. Chị nằm xuống khi ngày cưới đã gần kề! Thế có tội nghiệp cho các con không?

Chị Thanh Nhân ơi! Chị nằm đó, như thể đang yên nghỉ giấc ngàn thu một cách thanh thản. Nhưng chúng tôi, lòng dạ sao yên? Chỉ biết xin vâng và phó thác chị Thanh Nhân cho Thầy Chí Thánh. Chúng tôi sẽ luôn nhớ chị trong kinh nguyện. Và xin chị cũng nhớ đến chúng tôi, nhớ đến Phong Trào, đến Giáo Xứ.

Từ nay, mỗi chiều, vợ chồng chúng tôi đi bách bộ trong công viên Cataldi, đường Morrill, sẽ dừng lại vài giây trước ngôi nhà xinh xắn, có cây tùng cao xanh mượt, nhớ chị, cảm nhận như chị còn đứng đó, với niềm tin yêu kiên trung, tỏa bóng mát an ủi anh Cường trong tuổi xế chiều.

Xin vĩnh biệt chị,
Cursillista Augustinô Ngô Đức Diễm





SỰ BẤT NGỜ CỦA CÁI CHẾT

Kính Dâng

Linh Hồn Katherine Thanh Nhàn

Mỗi người chúng ta đều biết chắc chắn rằng mình sẽ phải chết, nhưng chết lúc nào, cách nào, chết ở đâu thì không ai biết. Thánh Phalô đã nhắc nhở chúng ta: “Chính anh chị em đã rõ: ngày của Chúa sẽ đến bất ngờ, như kẻ trộm lúc đêm khuya” (1 Tx 5, 2). Chính Chúa cũng dạy: “Hãy tỉnh thức, vì Con Người sẽ đến phán-xét chúng ta vào giờ chúng ta không ngờ” (Lc 12, 40).

Tuy được nhắc nhở qua Kinh Thánh, được chứng kiến tận mắt những người ra đi bất ngờ, chúng ta vẫn luôn cứng lòng và cho rằng tôi sẽ chẳng chết vào lúc này, cái chết còn rất xa với tôi. Đời tôi vẫn đang lên, còn nhiều dự tính tương lai, còn nhiều ước mơ chưa thực hiện được... Ngay cả những người bệnh rất nặng, những người quá già yếu vẫn luôn nghĩ rằng mình chưa chết hôm nay. Chúng ta tự dối lòng để không chuẩn bị chu đáo cho ngày ra đi của mình.

Chuẩn bị cho ngày Chúa đến bất ngờ là luôn yêu mến Chúa không phải bằng lời nói nhưng là tuân giữ những giới răn của Chúa, giới răn yêu thương như Chúa đã yêu thương để Chúa đến ngự trong tâm hồn, để Chúa làm chủ cuộc đời mình vì chính Chúa đã phán: “Ai yêu mến Thầy thì sẽ giữ lời Thầy. Cha của Thầy sẽ yêu mến người ấy. Cha và Thầy sẽ đến và ở lại với người ấy” (Ga 14,23).

Chúng ta cùng cầu nguyện cho những người phạm tội trọng liềm mình sống trong tội và thách thức sự kiên nhẫn của Chúa. Bao người đang mê mải với tiền bạc, danh vọng, đang miệt mài thu vén cho mình, cho gia đình mình mà trì hoãn việc ăn năn, trì hoãn việc làm hòa với Chúa và không có một chút chuẩn bị nào cho sự chết bất ngờ. Chớ gì mọi người nhận ra ý nghĩa đích thực của cuộc sống, để sống xứng đáng với tình yêu thương mà Chúa đã và đang dành cho mình.

Khi tôi nói về sự chết với đám trẻ, các em đều cười và đùa cho rằng đời các em còn dài, còn đang đi học, đang vui chơi... Lại có người càn ngăn vì cho rằng nói về sự chết là một sự xui xẻo, không nên nói đến, nhất là đối với các em. Phải chăng đây là âm mưu của ma quỷ, làm cho con người quên đi mục đích duy nhất của cuộc sống là chuẩn bị cho cái chết, là chuẩn bị về với Đấng đã tạo nên mình. Không nhận rõ tại sao mình lại có mặt ở chốn này nên người ta chỉ chạy theo hưởng thụ thế gian, rồi bất ngờ ngày đó ập tới thì mọi sự đã quá muộn màng. Nếu có

dịp thăm các nghĩa trang, chúng ta sẽ thấy trên các mộ bia, người chết không chỉ có người già, mà có rất nhiều người trẻ, đang tuổi thanh xuân an nghỉ nơi đây. Họ là đủ mọi thành phần, nam phụ lão ấu, giàu, nghèo, danh giá, thường dân... tất cả đều phải ra trước mặt Đấng phán xét công minh vì chính Chúa đã phán “*Ta sẽ xét xử công-minh*” (Rm 12,19).

Mỗi lần tham dự thánh lễ an táng, phân ưu chia buồn với người thân, bạn bè qua đời, là tôi lại có dịp nhìn lại chính mình, để chuẩn bị chu đáo hơn cho ngày ra đi bất ngờ của tôi.

Chuẩn bị cho cái chết là một việc làm rất cần thiết và phải chuẩn bị ngay từ giờ phút này. Có những việc trên thế gian này dù cho không được chuẩn bị chu đáo, chúng ta vẫn có cơ hội làm lại. Nhưng cái chết không được chuẩn bị, chết trong khi đang ngụp lặn trong tội lỗi, đang trong tình trạng xa rời ơn nghĩa với Chúa thì thật là bất hạnh khôn cùng. Tình trạng linh hồn của người chết khi không có sự chuẩn bị thì “Nhu cá mắc câu, người tội-lỗi bị mang đi vào giờ tội-lỗi của nó” (Gv 9, 12).

Bất ngờ chỉ là bất ngờ nếu như không có sự chuẩn bị. Như vậy bất ngờ của sự chết sẽ chẳng làm hại được những ai luôn chuẩn bị sẵn sàng cho giờ phút ấy. Dù có chết đứng, chết ngồi, chết nằm và chết ở bất cứ đâu cũng vậy thôi. Cái chết sẽ không còn là nỗi kinh hoàng ám ảnh chúng ta nếu chúng ta luôn sống trong ân sủng của Chúa và vững bước theo đường lối của Ngài.

Tuy ý thức về sự bất ngờ của cái chết, tôi vẫn không khỏi bàng hoàng về sự ra đi đột ngột của chị Katherine Thanh Nhân, vợ của anh Cường. Với con mắt thế gian, cuộc sống của chị là một cuộc sống tràn đầy niềm vui tươi và hy vọng, chị tập thể dục, đi bơi mỗi ngày. Chị đi khám bệnh thường xuyên và không có triệu chứng bệnh gì cả. Trong khi ở tuổi tôi và mấy người bạn, người thì tiểu đường, người thì cao máu, người thì cholesterol quá cao, người khác lại bệnh gan, tuyến, bệnh hay quên (Alzheimer)... và linh tinh đủ thứ bệnh. Những người cứ tưởng sẽ ra đi trước thì vẫn bình thường, còn người khác thì lại bất ngờ. Thánh Grêgory đã nói: “Chúng ta không biết trước sẽ chết giờ nào, để chúng ta luôn chuẩn-bị sẵn sàng.”

Chị Thanh Nhân là một con chiên ngoan của Chúa, một tín hữu đích thực trung kiên của Giáo Hội và là một Cursillista gương mẫu trong phong trào. Chị luôn chào đón mọi người bằng những nụ cười rất tươi, bằng ánh mắt chân tình chan chứa yêu thương, chị tham gia các sinh hoạt của phong trào một cách tích cực. Hôm qua sau khi đến thăm và đọc kinh cầu nguyện cho chị cùng với nhiều bạn bè thân quen của chị, tôi được dịp nhìn lại những tấm hình chụp trong album Phong Trào Cursillo. Tôi thấy hình ảnh của chị trong nhiều sinh hoạt. Chị thường xuyên tham gia các buổi Ultreya, trường Lãnh Đạo; chị cũng có mặt trong bàn tiệc mừng

Xuân 2013 với các chủng sinh tại Đại Chủng Viện St. Patrick ở Menlo Park, CA. Tôi vẫn nhớ hình ảnh chị đọc lời nguyện giáo dân trong ngày lễ bế mạc tỉnh tâm St. Clare tháng 1 năm 2013.

Chị được đưa đến bệnh viện kịp thời sau một cơn nhồi máu cơ tim (heart attack). Tại bệnh viện, chị đã hồi tỉnh, có thể nói chuyện với gia đình và được chuyển lên phòng bệnh nhân để chờ bác sĩ chuyên về tim. Thế rồi trong khoảng khác, cơn đau lại đến, chị quy xuống và vĩnh viễn ra đi tại bệnh viện...bỏ lại người chồng hiền lành dễ mến là anh Cường và các con yêu dấu của anh chị.

Không ai có thể biết trước được những bất ngờ xảy đến cho mình và những bất ngờ ấy chấm dứt ngay tức khắc mọi toan tính, mọi dự định của mình. Sẽ không có giờ cuối cho những trần trối, sẽ không có giờ thêm cho lời vĩnh biệt... chỉ còn lại khoảng trống im lìm bất động lắng sâu vào chốn ngàn thu.

Là người Công Giáo, tôi tin Chúa luôn hiện diện và đồng hành với tôi trong suốt hành trình đức tin của mình. “Nếu Thầy ở đây thì em con không chết.” Vâng, nếu Thầy luôn ở bên con, cùng sống, cùng cầu nguyện, cùng làm việc với con thì con sẽ không chết, nhưng sẽ mãi mãi được sống trong vòng tay ôm ấp nâng niu của Thầy.

Khi còn đang sống trên trần gian, chị Thanh Nhân là người vui tươi yêu đời. Chị luôn đi bước trước để làm quen với những người mới gặp và tạo bầu khí thân tình. Ai cũng yêu mến chị. Nơi nào có chị là có tiếng cười reo vui rộn ràng. Ngay cả khi chị từ biệt chúng ta để về với Chúa, chị cũng dùng cơ hội này để nhắc nhở chúng ta, những người còn đang vất vả với hành trình về quê, để luôn sẵn sàng cho những bất ngờ sẽ xảy ra.

Sự ra đi của chị là một mất mát to lớn đối với anh Cường và gia đình khi họ còn đang rong ruổi trên trần gian này. Nhưng với niềm tin vào Chúa Kitô phục sinh, tất cả mọi người chúng ta sẽ được xum họp cùng nhau trên Thiên Đàng, nơi Thầy Chí Thánh đã đi trước và dọn sẵn cho chúng ta “Anh em đừng xao xuyến! Hãy tin vào Thiên Chúa và tin vào Thầy. Trong nhà Cha Thầy, có nhiều chỗ ở; nếu không, Thầy đã nói với anh em rồi, vì Thầy đi dọn chỗ cho anh em. Nếu Thầy đi dọn chỗ cho anh em, thì Thầy lại đến và đem anh em về với Thầy, để Thầy ở đâu, anh em cũng ở đó” (Ga 14, 1-3).

Lạy Chúa, con hằng mong ước được về bên Chúa là Đấng đã sinh ra con giống hình ảnh của Ngài, đúng như lời thánh vịnh: “*Chỉ trong Thiên Chúa mà thôi, hồn tôi mới được nghỉ ngơi yên hàn*” (Tv 62, 2).

Giuse Thắm Nguyễn



PHONG TRÀO CURSILLO NGÀNH VIỆT NAM
GIÁO PHẬN SAN JOSE, CALIFORNIA

1524 Hemmingway Road, San Jose, CA, 95132. ĐT: 408-655-5331 Email: hieutransj@gmail.com

ĐƠN GHI DANH THAM DỰ TỈNH HUẤN CURSILLO

KHOÁ NAM # 44 - VNSJ : 15/08/2013 - 18/08/2013

KHOÁ NỮ # 45 - VNSJ : 22/08/2013 - 25/08/2013

PHẦN I - ỨNG VIÊN

Tên Thánh: _____ Họ: _____ Dệm: _____ Tên Gọi: _____ Giới: Nam [] ; Nữ []
 Địa chỉ: _____ Thành phố: _____ Tiểu bang: _____ Zip: _____
 ĐT nhà: () _____ ĐT di động: () _____ Email: _____
 Ngày Sinh: _____ Tuổi: _____ Học vấn: Tiểu Học [] ; Trung học [] ; Đại học [] ; Hậu Đại Học []
 Nghề nghiệp: _____ Gia cảnh: Độc thân [] ; Có gia đình [] ; Góa bụa [] ; Ly thân [] ; Ly dị []
 Tên người phối ngẫu _____ đã tham dự Khóa TH Cursillo: Có [] ; Chưa [] ; Sẽ tham dự khoá _____
 Thuộc Giáo xứ hay Cộng đoàn: _____ Giáo phận: _____
 Hiện đang sinh hoạt trong Hội đoàn/Đoàn thể _____
 Anh/Chị có ghi danh tham dự khóa T.H Cursillo trước đây chưa? Có [] ; Không [] ; Nếu có, lý do chưa tham
 dự: _____
 Lý do muốn tham dự Khóa Cursillo: _____

PHẦN II - NGƯỜI BẢO TRỢ

Tên người bảo trợ _____ Đã dự TH Cursillo khoá # _____ Ngày _____
 Địa chỉ: _____ Thành phố: _____ Tiểu bang: _____ Zip Code: _____
 ĐT nhà : () _____ ĐT di động : () _____ Email: _____
 Thuộc Giáo xứ hay Cộng đoàn: _____ Giáo phận: _____ Liên hệ với ứng viên: _____
 Anh/Chị hiện tham gia: **Hội nhóm:** có [] không [] ; **Ultraya:** có [] không [] **Sinh hoạt TLD:** có [] không []
 Nếu không tham gia các sinh hoạt kể trên, xin vui lòng cho biết lý do? _____
 Tên người trưởng nhóm: _____ Điện thoại: () _____ Email _____
 Làm tại _____ Ngày _____ Tháng _____ Năm 2013

Ứng viên ký tên _____

Người Bảo Trợ ký tên _____

Xin điền tiếp trang 2—Đơn giới thiệu ứng viên của người bảo trợ



PHONG TRÀO CURSILLO NGÀNH VIỆT NAM
GIÁO PHẬN SAN JOSE, CALIFORNIA

1524 Hemmingway Road, San Jose, CA, 95132. Đ.T: 408-655-5331 Email: hieutransj@gmail.com

ĐƠN GIỚI THIỆU ỨNG VIÊN CỦA NGƯỜI BẢO TRỢ

Tiền Trình Kết Bạn:

Thời gian quen biết và kết bạn với ứng viên: dưới 1 năm []; 1 đến 3 năm []; trên 3 năm []
 Người phối ngẫu ưng thuận để ứng viên tham dự khóa Cursillo? Có []; Không []
 Tình trạng sức khỏe của ứng viên: Tốt [] Trung bình [] Cần sự chăm sóc đặc biệt trong khoá [] Xin vui lòng cho biết chi tiết: _____

Nhận xét về ứng viên:

Là người có lòng đạo ở mức độ: nhiệt thành []; trung bình []; dưới trung bình []
 Cần trợ trong việc lãnh nhận các phép bí tích? Có []; Không []; Nếu có, lý do: _____
 Là người lãnh đạo tự nhiên trong các môi trường:
 Gia Đình []; Sở làm [], với vai trò: _____ Sinh hoạt hội đoàn: _____
 Hoạt động xã hội: _____
 Lý do bảo trợ ứng viên: _____

CHUẨN BỊ CHO ỨNG VIÊN HỘI NHẬP PHONG TRÀO CURSILLO SAU KHÓA HỌC

Đã giải thích cho ứng viên về:
 Phong trào Cursillo [] và Sơ lược nội dung khoá ba ngày []
 Các sinh hoạt hội nhóm, Ultreya, Trường Lãnh Đạo sau khóa ba ngày []
 Đã trao cho Ứng Viên các tài liệu sau đây để ứng viên tìm hiểu về phong trào Cursillo:
 ▪ Tìm hiểu PT Cursillo []
 ▪ Các tài liệu khác về Cursillo như: _____
 Viễn ảnh ứng viên tham dự Hội Nhóm và các sinh hoạt khác của Phong Trào sau Khóa Ba Ngày? Cao [];
 Trung bình []; dưới trung bình []

CAM KẾT BẢO TRỢ:

Tôi cam kết các điều trình bày trên đây là đúng sự thật và sẽ tiếp tục cầu nguyện, làm Palanca để ứng viên lãnh nhận hồng ân tham dự Khóa theo tinh thần Phong Trào Cursillo mong muốn.

Ngày Tháng Năm 2013

Họ và tên của người bảo trợ: _____ Chữ ký: _____
 Điện thoại: () _____ Email : _____

Xin lưu ý : Số ứng viên thu nhận cho mỗi khóa có giới hạn. Sau khi hoàn tất điền mẫu đơn, xin vui lòng gửi về Khối Tiền Cursillo, địa chỉ ghi dưới đây, càng sớm càng tốt, và trước ngày 30/5/13. Chân thành cảm ơn.

Anh Việt Hải: 10671 Larry Way, Cupertino, CA. 95014 — Điện thoại (408) 873 – 8530;
 Email: Jrmviet@yahoo.com



Tĩnh Tâm tại Saint Clare

Phong Trào Cursillo - Ngành Việt Nam - San Jose
Tháng Giêng Năm 2013

“Tham dự tĩnh tâm” thường gọi cho tôi nhớ lại những giây phút êm đềm được sống trọn vẹn mật thiết với Chúa, bỏ lại đằng sau tất cả những vất vả lo toan, nhộn nhịp của cuộc sống thường ngày. Năm nay, tôi lại có dịp trở về nhà tĩnh tâm St. Claire để tham dự buổi tĩnh tâm cuối tuần do Phong Trào Cursillo ngành Việt Nam, San Jose tổ chức.

Vừa đặt chân đến trung tâm này là tôi lại có ngay cái cảm tưởng của một người con đi xa trở về nhà sau một năm xa cách. Cũng với khung cảnh quen thuộc ấy, phòng sinh hoạt thân thương, phòng ăn gọn gàng ngăn nắp và nhất là ngôi nhà nguyện nằm chênh vênh ngay sát bia một ngọn đồi.

Tôi nhớ lại những giây phút cảm động được quỳ trước bàn thờ Chúa trong ngôi nhà nguyện nhỏ nhắn, xinh đẹp này. Tôi thích được viếng Chúa trong một không gian hoàn toàn yên tĩnh vào sáng sớm khi mặt trời chưa lộ rạng, khi vũ trụ còn như đang ngủ say, khi cái se lạnh của núi rừng vẫn còn đọng trên ngọn cây, trên lối mòn tu viện, khi những giọt sương mai vẫn còn e ấp ẩn hiện dưới làn mưa phùn tựa như khói bay, khi chim rừng vẫn chưa kịp cất tiếng hót....Tôi đã dâng lời cảm tạ tri ân cùng với những ước nguyện của tôi thì thăm lên Chúa và lắng nghe lời yêu thương ngọt ngào Chúa rót vào hồn tôi....

Và rồi những tia nắng ban mai đầu tiên long lanh xuyên qua những cành cây cao vút nhưng chỉ ngang tầm nhìn từ ngọn đồi này, nắng xuyên qua những ô kiếng với nét minh họa chấm phá Ngôi Ba - Chúa Thánh Thần muôn màu sắc của nhà nguyện làm cho tôi liên tưởng đến khung cảnh uy nghi sáng láng khi Chúa dẫn các tông đồ lên núi để mục kích cuộc biến hình của Ngài, cho các môn đệ nếm thử hạnh phúc vinh quang

thiên đàng. Từ ngôi nhà nguyện nhìn xuống, tôi cảm nghiệm cái tầng cao lẻ loi của núi và cái thấp đồng bằng của cánh rừng bát ngát phía dưới. Ngược nhìn lên, những áng mây lững lờ, an nhàn trôi lang thang giữa bầu trời mênh mông xanh ngắt, làm cho tôi cảm thấy được Chúa nuông chiều quá đỗi. Chúa đã chuẩn bị mọi thứ để cho con người được sống một cuộc sống tràn đầy sung mãn. Ấy vậy mà loài người đã nhiều lần chối bỏ Chúa, là Đấng tạo dựng lên con người, tạo ra muôn vật cho con người được thừa hưởng và đặt để con người làm chủ trái đất xinh đẹp này!

Số người tham dự tĩnh tâm năm nay cũng chừng ấy người như mọi năm dù để ngồi chật phòng sinh hoạt và chiếm đầy những ghế ngồi trong phòng ăn. Tôi có dịp làm quen với nhiều anh chị mới, mới đi lần đầu, nhưng cũng nhận ra sự thiếu vắng những khuôn mặt thân quen từ những năm trước vì nhiều lý do bất khả kháng không thể tham dự được. Vui vì có nhiều bạn mới mà buồn vì thiếu những người đã quen. Thực ra những đổi thay, buồn vui lẫn lộn ấy cũng là cái lẽ thường tình của cuộc đời. Nó làm cho cuộc sống mình đây tràn hơn trong hy vọng hướng về phía trước và ngậm ngùi đưa tiễn những dòng đời đã trôi qua. Chính những dòng đời này tạo ra muôn ngàn hương sắc và sinh động cho từng giai đoạn của đời thường.

Bắt đầu cuộc tĩnh tâm là nghi thức hòa giải, một cơ hội để cho mọi người làm hòa với Chúa và làm hòa với anh chị em mình. Sự an tâm của tâm hồn chuẩn bị cho việc mở lòng để đón nhận những ân sủng Chúa ban và đồng thời cũng để sẵn sàng chia sẻ, đồng cảm với anh chị em khác. Khởi đi từ đây, ba ngày tĩnh tâm quả đã trôi đi trong niềm vui hân hoan và hy vọng. Ai cũng nhận được món quà thiêng liêng được trao ban từ Chúa Tình Yêu để mang về làm hành trang cho cuộc sống hằng ngày của mình. Tạ ơn Chúa đã cho con có cơ hội về đây cùng tham dự buổi tĩnh tâm hằng năm này.

Những bài thuyết trình năm nay thật đơn giản, đơn giản như cuộc tâm tình giữa những người bạn thân. Người nói và người nghe không có khoảng cách nào, nhưng có sự gần gũi, cuốn hút với nhau, pha lẫn với nhau cùng dòng suy tư miên man, thấm nhẹ vào lòng mỗi người. Một bầu không khí yêu thương mặn mà của sự hiệp nhất, sự đồng cảm... để rồi qua từng anh chị em, một cảm giác được Chúa ôm ấp, nuông chiều... Chúa thực sự đã hiện diện và đồng hành với chúng con.

Các bài chia sẻ đã lần lượt được trình bày theo chương trình. Mỗi người một vẻ, với cách trình bày riêng phản ánh cá tính để tiếp cận với người nghe. Thính giả đã say mê chăm chú lắng nghe và có dịp rà xét lại bản thân mình để có phương hướng cái tiến, để thông cảm với anh chị em nhiều hơn, để yêu mến Chúa nhiều hơn. Có những tiếng cười xen lẫn những giọt lệ hạnh phúc. Cười vì an tâm nhận ra Chúa luôn đi bên cạnh

cuộc đời mình, Chúa luôn ở với mình, Chúa luôn bảo vệ và dẫn dắt mình trên hành trình về bên bình an. Khóc vì những lần vấp ngã, những thiếu sót, những yếu đuối của mình. Khóc vì Chúa luôn bao dung, luôn đền bù những thiếu sót và nâng mình lên ngang tầm địa vị làm con Chúa. Còn gì vui sướng hơn khi mình cảm nhận được tình Chúa yêu thương.

Những buổi kinh sáng thật thánh thiện mở đầu cho một ngày sinh hoạt. Vâng, Chúa là tất cả của đời con và hôm nay con bắt đầu một ngày bằng việc thờ lạy, ngợi khen Chúa. Những bài thánh ca, thánh vịnh khởi đầu cho một ngày tràn đầy ân sủng. Tôi nhận ra rằng Chúa luôn thương tôi qua những khuôn mặt vui tươi và nụ cười rạng rỡ của mọi người. Chớ gì trong suốt quãng đời còn lại, tôi sẽ bắt đầu mỗi ngày bằng việc thờ phượng ca khen Chúa, ưu tiên phần thời gian đầu ngày cho Chúa. Tôi hối tiếc những ngày tháng tôi đã quên Ngài, tôi đã để cho thời gian Chúa ban cứ cuốn hút theo nhu cầu cuộc sống, bận bịu và long đong từ sáng sớm cho tới đêm khuya. Tôi cứ tưởng như không sao thoát ra khỏi cuộc đời bắt vòng quay điên cuồng vội vã vô định. Cảm ơn Chúa đã cho con giây phút hồi tâm này để con có dịp nhìn lại mình và tu chỉnh lại lối sống của con.

Rồi đến việc viếng Thánh Thể theo từng nhóm nhỏ. Đây là thời gian cho mọi người bày tỏ lòng mình. Những tâm tư nặng trĩu, những đắng cay ưu phiền, những băn khoăn khắc khoải đã được Chúa đón nhận và biến thành niềm hoan lạc bình an. Chúa ngự trong phép Thánh Thể vẫn kiên nhẫn chờ đợi, vẫn lắng nghe, an ủi, nâng đỡ những ai vác nặng, những ai đang sầu khổ cô đơn. Tại sao chúng ta không năng đến với phép Thánh Thể để thăm viếng Chúa là Thiên Chúa của chúng ta mỗi ngày, để được kề cận bên Chúa và nhất là để Chúa ban cho chúng ta ơn bình an, niềm vui sống trong ân nghĩa với Ngài.

Đến trưa ngày thứ Bảy, anh chị em tham dự tĩnh tâm chia làm hai nhóm. Nhóm thứ nhất gồm những người tự cho mình là chân cứng đá mềm thì theo cha (Cha Vũ) lên núi để viếng 14 chặng Thánh Giá trên đồi dốc ngoằn ngoèo quanh co. Nhóm thứ hai gồm những người chân yếu tay quờ quạng thì theo mẹ (Sr. Tuyết Mai) xuống đồng bằng cũng để viếng 14 chặng Thánh Giá quanh nhà. Đường Thánh Giá nào dành cho Chúa và đường Thánh Giá nào dành cho con? Lạy Chúa, chúng con xót xa, ghen ngào trước những nỗi đau, nỗi nhục nhằn, đắng cay của Chúa trên quãng đường lên núi sọ. Xin Chúa thêm sức mạnh để chúng con can đảm vác thánh giá của đời mình tới đích và được gặp Chúa nơi điểm hẹn là nước thiên đàng.

Buổi tối thứ bảy với đêm tâm tình quả là một đêm đáng nhớ. Ai cũng nhiệt tình làm vui lòng mọi người. Thầy Dũng, Sr. Tuyết Mai có những

trò chơi thật vui... niềm vui của những người đầy ắp tình Chúa và tình người. Chuyên viên câu giờ là cha Andrew Vu. Cha có lối kể chuyện dí dỏm khiến ai cũng phải cười. Ai nghe cha Vũ kể chuyện mà không cười mới là chuyện lạ.

Tôi đã chẳng nhớ là mình đã ăn sáng, ăn trưa, ăn tối với những món ăn gì ngoại trừ món thuần túy Việt Nam là thịt kho trứng và dưa chua của chị Vui, nhưng tôi sẽ không quên hình ảnh của hai người MC Thùy Anh và anh Trung. Họ không chuyên nghiệp, không lưu loát, nhưng họ rất nhiệt tình và rất có duyên và dễ thương. Chính những thiếu sót, trục trặc nho nhỏ làm thành cái duyên dáng của họ. Mong rằng năm tới, chúng ta lại có những MC “lý lắc” như thế.

Thánh lễ tạ ơn và bẻ mạng vào trưa Chúa Nhật do cha Andrew Linh Hướng phong trào chủ tế, với sự đồng tế của cha Giuse, Linh Hướng buổi tĩnh tâm. Chúng con cảm tạ Chúa vì Chúa đã ban cho chúng con những ngày tĩnh tâm được bằng an. Chúng con có thời gian vui sống với nhau trong vòng tay yêu thương của Chúa. Xin Chúa tiếp tục đồng hành với chúng con và ban cho chúng con những ơn cần thiết của một tông đồ là lòng yêu thương quảng đại, một sức mạnh để không lùi bước khi gặp khó khăn và ơn khôn ngoan để biết chọn lựa khi cần thiết nhờ đó chúng con sống xứng đáng là chứng nhân yêu thương của Chúa nơi trần gian. Nguyện Chúa thương ban cho chúng con sẽ lại được cùng nhau về quê hương tại trung tâm St. Claire này vào năm tới.

Lạy Chúa, con yêu mến Chúa,
Giuse Thâm Nguyễn





St. Clare 2013

Cảm Nghiệm Về Cuối Tuần Tĩnh Tâm

Khi nhận được thông báo về kỳ tĩnh tâm này, tôi rủ nhà tôi tham dự, vì thấy các đề tài thuyết giảng rất cần thiết cho đời sống đức tin trong xã hội, trong phong trào (PT) và trong gia đình. Được sự đồng ý của lệnh bà, tôi liền mạnh dạn ghi tên với anh Trần thái Hoàng, và nhắc nhà tôi ký check trả tiền cho ba ngày và hai đêm đoán trước là sẽ rất thú vị này. Trong buổi họp nhóm, tôi còn kêu gọi thêm các anh chị khác để cùng đi cho vui và tôi xung phong đưa rước, nhưng không được thêm anh chị nào. Nhóm chúng tôi cũng được ba cặp tham dự, như vậy ai định đi đều đã ghi tên trước rồi.

Rút kinh nghiệm của các kỳ tĩnh tâm trước đây, lần này nhà tôi đi làm về sớm, tôi mua sẵn một ít thức ăn đem theo vì không nhớ có được ăn tối thứ sáu hay không. Chúng tôi lên đường khi mặt trời mới ngả về hướng tây, lái xe khá phiền vì ánh nắng đôi lúc chiếu ngay mặt, nhưng đi sớm đỡ kẹt xe và lên tới nơi còn sáng xua, xe tôi đậu thứ hai sau xe anh Trần Hiếu, kế bên khu lầu phòng ngủ. Xem số phòng, chúng tôi đem đồ lên phòng, xong xuống nhà giúp các anh chị đến sau tìm phòng. Đoán là sẽ có nhiều người không biết phòng ở khu nào, tôi vẽ một sơ đồ trên mảnh giấy, dán vào cuối bảng để mọi người dễ kiểm. Tuy nhiên vẫn còn một vấn đề ở điểm này. Bảng danh sách và số phòng được đặt ngay kế bên “quán cà phê”, cửa ra vào phòng sinh hoạt. Chỗ này rất tiện vì có đông người, nhưng đèn trên trần thì không đủ sáng để đọc được tên và số phòng khi chiều tối. Nếu có được một đèn gắn trên bảng danh sách thì giúp được mọi người tìm thấy tên mình dễ hơn. Trời lạnh nên được một chút nước nóng, cà phê hay trà, lại có cả bánh ngọt kẹo mứt thì thật là quý hóa. Chúng tôi rất cảm kích vì nghĩa cử của anh chị Phẩm Suy. Chị đang bị ho mà phải giúp anh lo việc này (không biết có phải vì đứng ngoài trời lạnh mà chị bị ho chẳng ?). Như khóa ba ngày, đến với các sinh hoạt của PT, chúng ta luôn chứng kiến các tấm gương phục vụ đầy khiêm tốn như vậy, bài học đầu tiên cho cuối tuần này.

Lần tĩnh tâm này hầu như mọi tiết mục đều bị trễ khoảng 10 - 15 phút. Có vài lần mọi người ngồi trong nhà nguyện mà không biết đang đợi cái gì. Khởi đầu buổi tĩnh tâm, hai MC rất là duyên dáng, nhưng chắc

là hơi bị khớp nên các sự chỉ dẫn (trong khi ăn cơm tối thứ sáu) có hơi lủng củng. Chúng ta nên làm một “thủ bản” trong đó để sẵn tất cả các bản đồ, tài liệu, cách thức thay ra giường, khoản này nên có một slide show, chiếu lên để bà con biết cách mà làm cho đúng. Ban tổ chức (BTC) cho biết có thể sẽ không có sưởi và internet, tuy nhiên đêm đầu tiên không lạnh cho lắm, và chúng tôi ngủ ngon. Xin đề ý là nên đem khăn mặt, khăn tắm (họ không cung cấp các thứ này) và nên tắm vào buổi tối, đừng đợi đến sáng vì nước sẽ hết nóng.

Trong lá thư gửi ra cho các tham dự viên, nên thêm một bản đồ đường đi từ San Jose đến St Clare, để tránh tình trạng bị lạc đường như lần đầu tiên tôi đã bị, và ghi rõ luôn chương trình sinh hoạt và các đề tài sẽ được thuyết giảng, các vật dụng nên đem theo thêm một bộ quần áo đẹp để chụp ảnh lưu niệm. Với lại cũng nên cho mọi người biết là chỉ nên đem theo một ít tiền mặt hay ngân phiếu để nếu thích có thể mua giúp các tượng, thánh giá, các thứ linh tinh để giúp co các Sơ. Sau khi ra khỏi, phòng ngủ không khóa cửa, nên giấy tờ tiền bạc phải đem theo người.

Ngày thứ bảy:

Chúng tôi thức dậy trước khi được đánh thức, ở nhà dậy sớm cũng quen rồi. Phải lo sửa soạn vệ sinh cá nhân cho nhanh, để có giờ ghé quán cà phê làm một ly, trước khi vào nhà nguyện đọc kinh, dự Lễ.

Sau giờ Lễ chúng tôi qua nhà ăn. Bữa ăn sáng có bánh mì, bơ, thịt nguội, trứng, oat meal và cà phê hay nước cam. Một bàn xung phong giúp dọn dẹp sau bữa ăn. Mọi người tự dọn đĩa ly thìa nĩa của mình và đem một bộ ly đĩa sạch bày lại vào chỗ của mình để cho bữa ăn kế tiếp. Ăn sáng xong, mọi người trở về phòng sinh hoạt để chia nhóm. Mỗi nhóm là một gia đình (gđ), có bố hay mẹ và một thư ký để ghi chép và bố hay mẹ sẽ thay mặt gia đình lên chia sẻ. Tôi được mời giúp hướng dẫn gđ thứ hai. Ca đoàn là gđ thứ tám.

Đề tài sáng thứ bảy là “Sống Đức tin trong môi trường xã hội hôm nay” do Cha Vincent Bùi Đoàn thuyết giảng. Cha Đoàn đã làm việc lâu năm trong Đại Chủng Viện St Patrick, Palo Alto, nên rất quen thuộc với việc giảng dạy. Và cũng xin mở ngoặc nói thêm dưới sự chăm sóc của Cha Đoàn mà thời gian gần đây Giáo phận chúng ta có thêm được các Linh mục trẻ, khả năng cao, yêu mến và rất nhiệt thành với nhiệm vụ của các ngài. Cha đã cho mọi người thấy được thực trạng đức tin phải đối đầu với đời sống dung tục của xã hội từ xưa đến nay, và các mô thức để chúng ta cần theo để gìn giữ và phát huy niềm tin vào Chúa. Anh MC Trần Văn Trung có đầu hình bài giảng của Cha, rất mong sẽ có dịp BTC tóm lược nội dung bài này để mọi người cùng được học hỏi.

Tôi thấy trong tờ chương trình có ghi: 10:00am: Đề tài 1: Sống Đức Tin trong xã hội hôm nay, 10:45am: Chia sẻ cảm nghiệm về đề tài 1.

Đây là lúc mà chúng tôi ngồi đợi trong nhà nguyện hơn 15 phút. Tôi có hỏi thì được BTC trả lời là trễ 15 phút. Thay vì cho mọi người chia ra, về từng gđ để thảo luận thì có lẽ có ích hơn, vì đề tài này rất quan trọng. Đến 11 giờ hơn, các gđ được chia ra các nơi, một số ở ngoài lan can trước nhà nguyện, một số vào phòng sinh hoạt. Ngoài trời thì rất lạnh, năm nay lạnh hơn các năm trước. Còn trong phòng sinh hoạt thì các ghế sa lông khiến ngồi hơi bất tiện, cho nên đến giờ buổi chiều, tôi đưa gđ tôi qua nhà ăn, ngồi chung quanh bàn, ghi chép thảo luận rất thoải mái.

Ăn trưa tôi sắp hàng hơi trễ, đến phiên mình thì xà lách đã gần hết. Đây cũng là một điểm tệ nạn trong sinh hoạt ăn uống nơi các hội đoàn. Ai lấy lấy phần mình thật nhiều, dù có khi ăn không hết, mà không nhìn lại phía sau lưng còn bao nhiêu người đang đợi đến phiên. Dĩ nhiên sau đó nhà bếp lại đem thêm rau ra, nhưng mà khuynh hướng mọi người khi đã lấy phần thì hay ngại, không muốn đứng lên quay lại lấy thêm. Còn một điểm nữa là nhà bếp đem thức ăn ra hơi chậm nhưng dọn các thứ đi thì rất ... sớm. Ai lấy sau, ăn chậm, khi muốn lấy thêm, là không kịp nữa vì các thứ đã được dọn sạch sẽ (nếu muốn có thể vào bếp "xin" thêm, nhưng mà hơi kỳ và phiền toái quá). Nếu trong những lần tĩnh tâm sau này, BTC điều đình với các Sơ đặt 2 bàn song song cho các món chính để xếp được 4 hàng. Như thế việc lấy thức ăn sẽ nhanh hơn và có thể nhà bếp đỡ vất vả tiếp thức ăn thường xuyên hơn.

Đề tài thứ nhì là Sống Đức Tin trong môi trường PT Cursillo do Thầy Phó tế Giuse Hoàng Kế Thế và anh Trưởng Trường Huấn luyện Giuse Trần Thái Hoàng đảm trách. Tôi chắc đây là vấn đề mà Thầy Phó tế, nguyên Chủ tịch PT những năm đầu tiên ở San Jose khi Cha Phao Lô Lưu đình Dương làm Chánh Xứ và Linh hướng cho PT, đã từng điều khiển PT và các khóa ba ngày trong nhiều năm, thường xuyên suy niệm, nên Thầy thuyết trình rất mạch lạc và thoải mái. Chúng ta cũng hiểu là càng có tài thì thường là càng có sự kiêu ngạo, cho nên Thầy Thế đề nghị nên nâng cầu nguyện để Chúa soi sáng và giúp chúng ta sống ngày thứ tư tốt đẹp hơn.

Cũng trong ý hướng đó, anh Hoàng cho chúng ta thấy tham dự các buổi Châu Thánh Thể rất quan trọng và biến đổi thánh hóa đời sống của anh rất nhiều. Anh cho vài ví dụ, tôi chỉ xin đề cập đến hai chuyện khiến tôi liên tưởng đến cho chính tôi nhiều nhất. Một lần anh bị họ lấy cắp mất cái converter (một bộ phận quan trọng dưới gầm xe, rất tốn tiền khi đi thay), anh cầu cho người ăn cắp sẽ sớm được hồi cải, riêng tôi nghĩ là mình nên an ủi là món đồ mất có thể giúp một người nghèo khó lo được miếng ăn cho đàn con đang đói khát. Chuyện thứ hai là anh đi tìm mua

quit ngon cho mọi người mà quên luôn đem đồ cá nhân của mình, cái này thì tôi bị hoài khi sửa soạn đồ đi trại cho các em hướng đạo sinh trong đoàn mà có khi quên đem áo ấm cho chính mình. Đề tài này khá gay cấn, nhưng đã được hai tài năng chia sẻ một cách rất sống động và hiệu quả. Lần này có lẽ BTC thấy dư giờ nên cho các gđ thảo luận thoải mái. Có vài điều trong việc thảo luận nhóm mà BTC nên nhắc nhở các hướng dẫn viên và các thành viên trong các gđ cần để ý. Thứ nhất chỉ nên nêu ý kiến ngắn gọn, dành thời giờ cho các thành viên khác chia sẻ. Không nên lập đi lập lại một câu chuyện dù là hảo ý muốn làm rõ hơn cho điều mình muốn nói. Nên cố gắng khuyến khích tất cả mọi người có cơ hội được (hay phải) nói. Thường là người bố hay mẹ có nhiệm vụ lên trình bày tóm tắt các điều gđ mình thảo luận, bố hay mẹ không nên là người hướng dẫn, tuy nhiên tôi nghĩ nên bầu ra một anh hay chị thư ký, và người này giữ nhiệm vụ ghi chép, tóm lược và lên trình bày trước cả hội trường. Kỳ này có cái khác biệt với lần trước chúng tôi đi cách đây hai năm. Là tới giờ Tâm tình buổi tối thứ bảy, chỉ có nhóm đầu tiên có đại diện lên phát biểu, từ nhóm kế đó là họ kéo nguyên gđ lên. Gđ của anh Thẩm có cái đặc biệt là chỉ có một mình anh là phái nam, và cách anh giới thiệu khiến mọi người lăn ra cười. Đến gđ tui này thì ngược lại, chỉ có một mình chị Mến là phái nữ. Sau phần chia sẻ, đến các trò chơi, úi chà, giờ này mới thấy Sơ Tuyết Mai và Cha Vũ...quậy tới bến luôn. Sơ Mai thì bắt phạt bằng cách hai tay chéo nhau nắm hai tai, ngồi xuống đứng lên và nói thẳng lùn câm cười, còn Cha Vũ ngoài tài kể chuyện tiêu lâm rất xuất sắc, ngài còn cho hình phạt bằng cách bắt các người bị phạt làm động tác các dấu chấm phẩy cho văn thơ của Cha: phẩy là ngoáy móng, chấm là nhún móng xuống, chấm than là ngồi bệt xuống...làm bà con cười muốn bể phòng sinh hoạt luôn!

Sau phần trình bày ý kiến thảo luận của các gđ, có phần chia sẻ các cảm nghiệm riêng. Có nhiều tâm tình rất hay, chỉ xin nêu ra vài ví dụ sau đây:

Chúng ta hay phạt ý vì người khác không nhớ đến công lao của mình đã làm cho họ, nhưng có khi nào mình nhớ đến các ân nhân đã giúp ta, có khi cứu ta được thoát chết không?

Khi gia đình vào thăm đã về hết, ban đêm nằm một mình trên giường bệnh mới thấy chỉ có Chúa là luôn ở gần bên và Ngài thấu hiểu nỗi đau đớn của mình.

Chúng ta thường ghê tởm những người vô gia cư vì họ không được sạch sẽ, nhưng khi nhìn thấy có người ân cần giúp đỡ các kẻ bần cùng này, thì ta mới học được lòng bác ái với người nghèo.

Riêng tôi cảm ơn một giáo dân đã giận dữ mắng tôi vì tôi sửa lung ông này hai lần, vì nhờ ông này mà tôi quyết định đi tĩnh tâm, được hưởng bao Ôn Phúc của Chúa.

Cha Hùng tóm tắt các điểm chính cho buổi chia sẻ (BTC gọi là Đêm Tâm Tình), ban bình an và chúc mọi người ngủ ngon.

Đêm thứ bảy chắc đã có suối, nên giữa đêm khá nóng. Không biết tại cười nhiều quá hay tại nóng mà tôi ngủ không được ngon như đêm thứ sáu. Sáng ra tôi đi tắm...mát một phát cho tỉnh người. Nhớ lại bữa tối hôm qua được ăn món thịt kho trứng và dưa giá do chị Vui và gđ anh Bill & MC Thùy Anh đem từ SJ lên quá ngon. Món thịt kho thì rất đắt hàng, đi qua một lượt là hết veo. Riêng về phần tôi, cơm rưới nước thịt kho thì chén, nên tối về bị khát, uống nước mệt nghỉ.

Sáng Chủ Nhật BTC cho nhiều giờ sửa soạn hơn, vì các phòng phải lấy hết khăn giường, áo gối ra và thay vào bằng các khăn sạch đã để sẵn trong ngăn kéo. Xong phải đem rác đi đổ, và các khăn đã dùng này xuống bỏ vào một thùng chung ở đầu dãy phòng. Riêng tại tôi làm xong, và đem hết các túi đồ ra xe, để khỏi mất công quay lại vào buổi trưa. 8g đúng mọi người vào nhà nguyện đọc kinh sáng. Đọc xong lại ngồi yên, cũng không biết để làm gì. Sáng nay các Sơ cho ăn hamburger, thức ăn chắc là do bàn tay các đầu bếp, các Sơ làm lấy nên rất lành và ngon.

Đề tài thứ ba được diễn ra trong phòng sinh hoạt do Frere Fortunat Trần Trọng An Phong phụ trách. Sr Huynh An Phong, vẫn thường được gọi một cách rất gần gũi thân thiết là Phe Phong, cho mọi người những giây phút thật xúc động khi nói về đức tin của các em thiếu niên nam nữ, còn trẻ mà niềm tin đã rất vững vàng. Frere khuyên không nên quá lo lắng, hãy để các con cháu chúng ta tìm hiểu và củng cố niềm tin theo cách thức của các em. Cha mẹ nên làm chứng và làm gương sáng cho các em.

Rồi giờ chia tay cũng đến. Mọi người hẹn gặp lại nhau trong bữa tiệc Tất niên sắp tới, và xa hơn là kỳ Tĩnh tâm sang năm. Trên đường về, vợ chồng chúng tôi nói chuyện về kỳ tĩnh tâm này và tiếc là có nhiều anh chị không có dịp đến dự. Có nhiều điều tốt lành mà vài trang giấy không thể nào chuyển tải được. Phải đi dự, mới có thể thưởng thức, thu thập được những điều bổ ích này. Chỉ riêng một chuyện gặp lại những khuôn mặt thân quen, và qua những giờ vui đùa cũng đủ bù lại cho cuộc sống khó nhọc hàng ngày. Phong cách tĩnh tâm của phong trào cũng khác các cuộc tĩnh tâm của Linh Thao. Tôi nhận thấy ai đã đi một lần sẽ nhớ mãi và trông đợi tham dự những lần sau. Chúng tôi cũng mong PT du di để cho các gđ có người phối ngẫu không là thành viên của Cursillo cũng có thể tham dự được, để họ cũng thấy được những cái hay, cái đẹp của buổi tĩnh tâm, biết đâu đến khóa tĩnh huấn ba ngày họ sẽ hăng hái đi dự?

De Colores,

Stephano Nguyễn Văn Huyền,
Khóa 53 St Francis.

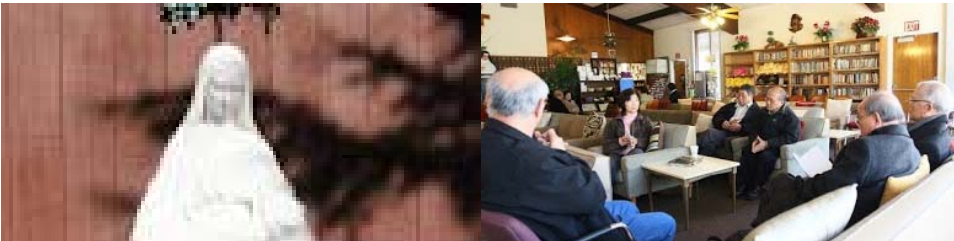


PHONG TRÀO

URSILLO GIÁO PHẬN SAN JOSE - NGÀNH VIỆT NAM

Tĩnh Tâm tại Saint Clare, Tháng Giêng Năm 2013







The Cursillo® Movement

National Cursillo® Center · P.O. Box 210226 · Dallas, TX 75211 · 214-339-6321 · Fax 214-339-6322 · www.natl-cursillo.org

BẢO TRỢ KHÓA SINH THAM DỰ KHÓA CURSILLO CUỐI TUẦN

Việc bảo trợ khóa sinh là một trong những phần vụ chính của giai đoạn Tiền Cursillo, và cũng là yếu tố quan trọng nhứt góp phần vào sự thành công của Khóa Cursillo Cuối Tuần, và hiển nhiên cho sứ vụ truyền giáo của Giáo Hội Công Giáo nữa. Tuy nhiên, vì Thư Tín VPTU có số trang giới hạn cho nên bài viết này chỉ vồn vẹn là một bản tóm lược những điểm chính yếu của các thủ tục Bảo Trợ trong giai đoạn Tiền Cursillo mà thôi. Những người bảo trợ và các thành phần lãnh đạo Cursillo phải tham khảo tài liệu Cursillo liên hệ (thí dụ: Sách Những Tư Tưởng Nền Tảng PT Cursillo, Cẩm Nang Lãnh Đạo, Những Tư Tưởng Câu Trúc PT Cursillo, Hãy Thả Lưới, Những Môn Đệ Chúa Sai Đi, v.v...) để tìm đọc những chi tiết hữu ích về Sách Lược của Tiền Cursillo, về việc tìm kiếm và chuẩn bị các khóa sinh. Trường Lãnh Đạo nên có sẵn tài liệu để tổ chức buổi Hội Thảo dành cho những người bảo trợ và trợ tá Khóa Học để giúp họ tuyển chọn và chuẩn bị cho các khóa sinh.

Sự Quan Trọng của Tiền Cursillo

Sách ‘Những Tư Tưởng Nền Tảng PT Cursillo’ xác quyết rằng “cả ba giai đoạn của PT Cursillo luôn liên kết mật thiết với nhau thành toàn bộ có tổ chức, và sự thất bại trong vận hành của bất cứ giai đoạn nào cũng sẽ trực tiếp đưa đến hậu quả cho hai giai đoạn kia, và vì vậy ảnh hưởng toàn diện đến sự phát triển của Phong Trào” (FI # 201).

Sách ‘Những Tư Tưởng Nền Tảng PT Cursillo’ bảo rằng trong giai đoạn Tiền Cursillo, Phong Trào chúng ta đề xướng tiến trình Phúc-Âm-hóa (môi trường) và phải hoàn tất hầu có thể chu toàn mục đích của Phong Trào. Tiền Cursillo gồm có ba bước: (a) tìm kiếm, chọn lựa và chuẩn bị các khóa sinh có khả năng để tham dự Khóa Cursillo; (b) chuẩn bị cho Khóa Cursillo bằng cách phối hợp mọi yếu tố tâm linh, cá nhân và vật chất liên hệ; (c) lập kế hoạch hướng dẫn các tân Cursillistas trong giai đoạn Hậu Cursillo giúp họ trưởng thành trong đức tin, hỗ trợ họ cam kết sống đời sống Kitô hữu đích thực qua Hội Nhóm và Ultreya, và giúp họ chọn một vị trí tông đồ trong thế giới. Ông Eduardo Bonnin, vị sáng lập Phong Trào Cursillo, đã quan tâm đến con người, chứ không phải môi trường. Ông Bonnin vẫn nhắc nhở chúng ta cải đổi chính chúng ta và kẻ khác, và do đó, các môi trường sẽ tự động thay đổi một cách tự

nhiên.

Ông Juan Capó Bosch đã dùng giai thoại sau đây để minh họa việc cấp bách trước tiên phải “thay đổi các thành phần cá nhân và sau đó đặt họ vào vị thế làm sao, với các khả năng của họ được sử dụng một cách khôn khéo và sốt sắng, họ có thể hết lòng hết sức cố công cải đổi thế giới một cách có hiệu quả. Mọi cố gắng này được gọi là “Tạo Dựng Cột Xương Sống Kitô hữu trong Môi Trường”, hay nói cách khác, hình thành các cột xương sống trong môi trường. Một cậu bé đi theo cha mình trên một chuyến xe lửa, cứ hỏi cha cậu về đủ thứ chuyện. Có thể cậu bé này nghĩ rằng làm như thế cha cậu sẽ quên đi việc cậu vừa mới thi rớt môn địa lý trong kỳ thi tam cá nguyệt ở trường. Trái lại, cha cậu rất bực mình bởi vì ông không được để yên đọc báo, Bất chợt, ông để ý thấy nguyên một trang báo quảng cáo có hình bản đồ thế giới. Ông liền xé trang quảng cáo ra từng mảnh nhỏ với kích thước khác nhau và thách đố cậu con trai của ông ráp trở lại bản đồ thế giới. Ông hứa sẽ thưởng tiền. Người cha tin rằng ông sẽ có ít nhất 30 phút yên lặng để đọc báo không bị quấy rầy. Rất tiếc, mới trong vòng 2 phút cậu bé đã nhanh nhẹn ráp xong các mảnh nhỏ của trang báo quảng cáo. Người cha rất ngạc nhiên và tự hỏi làm thế nào một đứa thi rớt môn địa lý ở trường mà tự ráp lại bản đồ nhanh chóng như vậy! Thằng bé chia sẻ bí quyết của nó: nó lật phía sau bản đồ có quảng cáo hình một người đàn ông và nó theo đó mà ráp lại trang báo bị xé rách. Nó nói sửa lại con người để hơn sửa lại thế giới.

Trước khi Chúa Giêsu chia tay với các môn đệ, Chúa truyền các ông “Hãy ra đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ!” Sách ‘Tông Đồ Công Vụ’ đã trích lời Thánh Phaolô và Banabê lặp lại lệnh truyền của Chúa cho các ông lúc bấy giờ và cho chúng ta ngày nay, “Ta đã đưa con ra để soi sáng cho các dân tộc và để đem ơn cứu độ đến tận cùng trái đất” (TĐCV 13:44-52). LM Frank S. Salmani trong sách “Những Người Môn Đệ Chúa Sai Đi” nhắc nhở chúng ta rằng Chúa Giêsu truyền cho các môn đệ ra đi, chẳng phải để rao giảng Tin Mừng mà thôi, song còn để tuyển mộ thêm nhiều người khác tiếp tục rao giảng sứ điệp, chọn thêm nhiều môn đệ khác nữa, những “môn sinh” của Phúc Âm có khả năng kế tục công việc của các tông đồ tiên khởi. Và lại Chúa Giêsu không kêu gọi mọi người đáp lại cùng một tiếng gọi như nhau. Chúa kêu gọi mọi người đón nhận Tin Mừng, nhưng thực ra Chúa chỉ gọi một ít người làm lãnh đạo để giúp đỡ kẻ khác đón nhận tiếng Chúa gọi họ. Như vậy, chỉ làm đồ đệ mà thôi chưa đủ. Một số người còn được gọi để lãnh đạo người khác. Đây là một ý tưởng đã được triển khai rất sớm từ thời Giáo Hội sơ khai, như ta thấy rõ trong hai thư Thánh Phaolô gửi Giáo Đoàn Côrintô. Tuy ai nấy đều được mời gọi lãnh nhận và đưa Phúc Âm vào đời sống, được mời gọi chịu Phép Thánh Tẩy, song chỉ có một số người được chọn riêng

ra để dạy dỗ và lãnh đạo kẻ khác, để tạo chí khí cho kẻ khác và dẫn dắt kẻ khác đi đúng đường bằng chính chứng từ cuộc sống của bản thân mình và tận hiến làm việc Chúa.

Sách ‘Những Tư Tưởng Nền Tảng PT Cursillo’ mạnh mẽ khuyến cáo rằng Tiền Cursillo cần phải được phát triển với chức năng tiên khởi, tối hậu và luôn luôn là mục tiêu của Phong Trào, nghĩa là tạo cơ hội cho việc sống với nhau những điều căn bản để trở nên Kitô hữu đích thực (FI #204). Sách này cũng ghi rõ ràng Tiền Cursillo khởi nguồn từ Hậu Cursillo, và trên hết, công tác Tiền Cursillo được hoàn tất là nhờ vào lời nói và chứng tá của những người đã tham dự Khóa Ba Ngày (FI # 203).

Bảo Trợ các Khóa Sinh

Ngoài việc sinh hoạt trong một cộng đồng cầu nguyện và làm việc tông đồ trong tư cách chứng nhân cho đời sống Kitô hữu đích thực, người Cursillistas rất cần phải tạo ảnh hưởng của riêng cá nhân mình trong khi tiếp xúc những người mà họ ước ao mời tham dự Khóa Cursillo. Việc mời gọi như thế nên được thực hiện qua tình bạn chân thật để sự liên hệ được bền vững hầu mang lại hiệu quả thiết thực cho những nỗ lực truyền giáo của chúng ta bởi vì Phong Trào Cursillo khuyến khích chúng ta kết bạn, làm bạn và mang bạn đến với Chúa Kitô. Sách Cẩm Nang Lãnh Đạo khuyến các người bảo trợ “giải thích cho những kẻ có khả năng tham dự Khóa Cursillo trong tương lai hiểu rõ lý do của Khóa Học để họ hăng hái tham dự. Bởi vì những kẻ nào thích trở thành con người tốt hơn họ mới nên tham dự Khóa, vì thế điều cần thiết là họ cần phải nhìn PT Cursillo như một phương tiện để thực hiện ước muốn của họ. Như vậy, họ sẽ trở thành Cursillistas do lòng họ mong muốn trước khi tham dự. Bởi đó, việc tuyển mộ khóa sinh qua những mẫu quảng cáo về các Khóa Cursillo Cuối Tuần phổ biến trên các bản tin của địa phận, giáo xứ hay cộng đoàn hoặc qua các phương tiện truyền thông ngoài đời đều được nghiêm chỉnh can ngăn.

Theo sách ‘Những Tư Tưởng Nền Tảng PT Cursillo’ (FI), các khóa sinh phải được thông báo rõ ràng “Khóa Cursillo Cuối Tuần không phải chỉ là lý thuyết nhưng là một kinh nghiệm sống động qui hướng về Giáo Hội, cộng đồng và đời sống thật sự” (FI # 231^a). Trong sách ‘Hãy Thả Lưới’, tác giả Juan Capó Bosch chú trọng đến con người: tức là tuyển chọn và hướng dẫn các khóa sinh cho Khóa Cursillo Cuối Tuần. Nhiều Cursillistas xác tín rằng Tiền Cursillo chỉ nhằm đưa người ta đi tham dự, và hãy để cho Chúa Thánh Linh tác động. Một vài người xem Cursillo như là thần dược chữa được mọi thứ bệnh và do đó họ hồ hởi ghi danh tham dự giùm cho những họ hàng thân thuộc bạn bè bị cho là “không nóng không lạnh” về phương diện tâm linh. Sách ‘Cẩm Nang Lãnh Đạo’ khuyến cáo các khóa sinh phải có khả năng (1) mở rộng lòng mình dẫn

đo suy xét và hiểu rõ sứ điệp Phúc Âm, (2) kết hiệp chặt chẽ với tình thương của Chúa, của chính mình và của tha nhân, (3) khám phá tài năng và khả năng của họ trong ý hướng phục vụ cộng đồng, (4) có quá khứ trong sạch hay có thể tẩy sạch được, (5) sống trong ân sủng qua các phép Bí Tích họ nhận lãnh, và (6) có một thái độ muốn cải đổi liên tục.

Khóa Hội Thảo dành cho các người Bảo Trợ cho chúng ta lời khuyên sau đây: Thái độ khôn ngoan thận trọng và lòng bác ái đòi hỏi chúng ta không nên giới thiệu đi dự Khóa Cursillo những người sẽ không hưởng lợi ích gì từ Khóa Học, cũng như những kẻ có những vấn đề khó khăn mà Khóa Cursillo không thể nào giúp tìm ra giải pháp gì cho họ. Những cá nhân như thế là những kẻ có những trục trặc về tâm lý hay cảm xúc; những kẻ với trạng thái bất thường vì bệnh tật hay do trụy lạc; những kẻ có đời sống luân lý lạc hướng đến độ không còn khả năng hiểu biết hay sống thông điệp của Khóa Cursillo; những kẻ do nhiều hoàn cảnh không thể lãnh nhận các phép Bí Tích, như là phép Thánh Thể ban cho ta kinh nghiệm sống của Ân Sủng; và dĩ nhiên những kẻ có một thái độ tiêu cực hay bị quan.

Người khóa sinh thích hợp để tham dự Khóa Cursillo, ngoài việc là một người Công Giáo đã được rửa tội, còn phải có một “nhân cách nào đó”, nghĩa là có khả năng tự quyết định lấy do chính động cơ mình thúc đẩy, có khả năng ảnh hưởng kẻ khác do các việc làm của mình, có khả năng hành động một cách tự do và đảm thắm, và nói cách khác, có khả năng làm men muối và ánh sáng nhờ sự khuyến khích và nâng đỡ của các nhóm Kitô hữu nòng cốt. Sách ‘Những Tư Tưởng Nền Tảng’ ghi như sau: “Rất cần thiết phải chuẩn bị ứng viên một cách đầy đủ, để họ có thể lãnh hội tối đa những gì họ cảm nghiệm trong Khóa Học; việc chuẩn bị như vậy cũng sẽ tạo mọi sự dễ dàng cho việc gia nhập hay tái nhập vào nhóm, một đơn vị cốt lõi (căn bản), hoặc vào cộng đoàn của họ trong thời gian Hạng Cursillo” (FI # 230).

Những Trách Nhiệm của Người Bảo Trợ

Việc tuyển chọn các ứng viên hay khóa sinh cho Khóa Cursillo rất quan trọng và cần thiết, và chắc chắn việc chuẩn bị cho họ cũng quan trọng không kém. Sách ‘Cầm Nạng Lãnh Đạo’ cho rằng không có sự chuẩn bị và lời cuốn nào khả quan hơn đối với các ứng viên cho bằng một chứng tá cá nhân và chân thực của Ngày Thứ Tư, “Kìa xem họ thương yêu nhau như thế nào!” Việc chuẩn bị như thế nên được thực hiện bằng một tình bạn chân thật đã được thiết lập qua việc tiếp xúc cá nhân. Do vậy, những người bảo trợ, tốt nhất là cả Nhóm Thân Hữu hơn là những cá nhân bảo trợ, được khuyến khích cung cấp cho các ứng viên đầy đủ tin tức về Mục Đích của PT Cursillo chúng ta, như tặng cho họ tập sách nhỏ ‘Tìm Hiểu Phong Trào Cursillo’ để họ đọc. Những người

bảo trợ có trách nhiệm bảo cho các ứng viên Khóa Cursillo trong tương lai biết những gì được mong đợi nơi họ sau Khóa Cuối Tuần, thí dụ như Hội Nhóm và Ultreya sẽ giúp họ kiên trì trong tiến trình hoán cải liên li của họ và thúc đẩy họ sống những điều căn bản để trở nên Kitô hữu đích thực bằng gương sáng.

Những người bảo trợ không nên chấm dứt trách nhiệm của mình ngay khi các ứng viên do họ mời bắt đầu tham dự Khóa Cursillo, nghĩa là sau giai đoạn Tiền Cursillo. Nhưng người bảo trợ dứt khoát phải tiếp tục trong suốt Ngày Thứ Tư của cả người bảo trợ lẫn tân Cursillista mà họ bảo trợ, trong kinh nguyện và trong mọi hoạt động. Người tân Cursillista cần được tiếp xúc cá nhân thường xuyên tương tự như trong thời gian trước và trong Khóa Cursillo. Có thể cần thường xuyên hơn chăng! Chúng ta phải tận tâm cố gắng làm tất cả những gì có thể làm để giới thiệu các tân Cursillistas vào một Nhóm Thân Hữu.

Chính những người bảo trợ cần phải giúp các tân Cursillistas hình thành hay tìm một Nhóm Thân Hữu, hoặc tham gia một nhóm có sẵn, tốt nhất là gia nhập Nhóm Thân Hữu của người bảo trợ, và thường xuyên đi với các tân Cursillistas tham dự các buổi Ultreyas. Tất cả chúng ta đều được chỉ dẫn rằng “chúng ta không tìm được sự An Toàn Trọn Vẹn bằng cách tham dự Hội Nhóm và Ultreya, nhưng chỉ bằng cách hiểu rõ ràng Thiên Chúa yêu thương chúng ta vô điều kiện, nghĩa là, không có gì có thể tách rời chúng ta ra khỏi Tình Yêu của Thiên Chúa được tìm thấy trong Chúa Kitô, v.v..., và An Toàn Trọn Vẹn trong ý nghĩa này không có ý muốn nói rằng đời sống bây giờ không có những lo âu và những khó khăn nữa. Chỉ đơn giản có nghĩa là khi tìm được tình bạn với Chúa Kitô, chúng ta thấu hiểu được Thiên Chúa yêu chúng ta dường nào. Chính Hội Nhóm và Ultreya nâng đỡ và giúp chúng ta kiên trì trong tiến trình hoán cải và nhờ đó tình bạn của chúng ta với Giêsu Kitô được sâu sắc và say đắm, càng ngày càng trở nên xác tín hơn về tình yêu của Thiên Chúa tại nơi nào chúng ta tìm được sự An Toàn Trọn Vẹn” (Rollo ‘Total Security’ – Cẩm Nang Khóa Cursillo 2006).

Trong Phúc Âm theo Thánh Gioan, môn đệ Philipê thưa với Chúa Giêsu, “Thưa Thầy, xin Thầy cho chúng con xem thấy Cha, như thế là chúng con mãn nguyện.” Chúa đáp: “Thầy ở với chúng con lâu thế rồi mà chúng con chưa biết Thầy ư, hỡi Philipê! Ai xem thấy Thầy cũng xem thấy Cha. Tại sao con lại nói: Xin Thầy cho chúng con xem thấy Cha” (Gioan 14:8-9). Và trong một dịp khác, Thánh Gioan đã lặp lại những điều Chúa Giêsu đã nói với các môn đệ của Chúa, “Thầy truyền dạy chúng con một điều răn mới: hãy thương yêu nhau.” (Gioan 15:17).

Các môn đệ đã sống với Chúa Giêsu và nhìn thấy Người mỗi ngày, nhưng các ông vẫn nài nỉ xin cho được trông thấy Thiên Chúa Cha. Còn

chính chúng ta không được trông thấy cả Chúa Giêsu lẫn Chúa Cha! Vậy đức tin của chúng ta tiếp tục tồn tại như thế nào? Thật vậy, đức tin quả là một món quà vô giá Thiên Chúa ban cho mà chúng ta phải trân quý gìn giữ. Các ứng viên sắp tham dự Khóa Cursillo Cuối Tuần mà chúng ta tiếp xúc có thể yêu cầu chúng ta chỉ Chúa Giêsu cho họ xem. Chúng ta nói gì với họ đây? Chúa Giêsu đã từng nói Người ở trong Chúa Cha và Chúa Cha ở trong Người. Mỗi người chúng ta có sẵn sàng nói, “Tôi ở trong Chúa Giêsu và Chúa Giêsu ở trong tôi” chưa? Thành thật mà nói, đa số chúng ta chưa dám nói như thế! Đây là một thách thức lớn cho chúng ta! Các Trách Nhiệm của những Thành Viên Văn Phòng Điều Hành và Trường Lãnh Đạo: Sách ‘Những Tư Tưởng Nền Tảng PT Cursillo’ mạnh mẽ khẳng định, “Văn Phòng Điều Hành chỉ nên mở Khóa khi có đủ số ứng viên – tốt nhất là những nhóm ứng viên – hội đủ những đặc tính nêu trên, để bảo đảm rằng họ có thể Phúc-Âm-hóa môi trường họ đang sinh hoạt bằng cách hoạt động với những người có thiện chí” (FI # 229).

Với lời khuyên như trên, một số thành phần lãnh đạo Cursillo đã bắt đầu ý thức sự cần thiết phải tìm thời giờ để thẩm định và đánh giá mức tiến bộ của họ trong nỗ lực phục vụ PT Cursillo, tức là phục vụ các Cursillistas trong sứ mạng Phúc-Âm-hóa môi trường trong Ngày Thứ Tư của họ hoặc trong Hậu Cursillo. Thành phần lãnh đạo này đáng được ca ngợi vì họ đã can đảm hết sức cố gắng điều chỉnh hoặc thay đổi hướng đi của họ chỉ vì quyền lợi tối thượng của Phong Trào Cursillo. Lúc nào cũng có sẵn cơ hội để làm cho khá hơn hầu có thể phục vụ một cách hữu hiệu các Cursillistas đang cố công sống những điều căn bản để trở nên Kitô hữu đích thực trong những môi trường của họ. Thái độ hay thói quen của thành phần lãnh đạo Cursillo vừa nói cũng tương tự như các ông Giacôbê và Gioan, con của ông Zêbêđê, được Chúa Giêsu mời gọi đi theo Chúa trong khi các ông đang vá lưới trên bờ chuẩn bị cho chuyến ra khơi đánh cá kế tiếp (Marcô 1:19).

Thành phần lãnh đạo Cursillo có thể giúp Cộng Đồng Cursillo của mình phục hồi lại và gia tăng sự hiểu biết về mục đích, ý hướng/tâm tưởng, bản chất và Ôn Đặc Sủng Ban Đầu của PT Cursillo chúng ta qua nhiều buổi hội thảo khác nhau được tổ chức bởi các nhóm phục vụ toàn quốc, miền hay bởi chính thành viên VPĐH và Trường Lãnh Đạo của giáo phận địa phương. Cũng nên đòi buộc người bảo trợ phải tham dự một buổi Hội Thảo về Bảo Trợ do VPĐH và Trường Lãnh Đạo giáo phận tổ chức ngoài điều kiện phải là Cursillista sinh hoạt đều đặn trong Hội Nhóm Thân Hữu và Ultreya.

Rất tiếc, một số người vẫn còn xem Khóa Cursillo Cuối Tuần là sinh hoạt quan trọng nhứt trong Phong Trào của chúng ta và, do đó nghĩ rằng

Khóa Học không thể thiếu được. Thậm chí, một số khác còn tin rằng PT Cursillo trong một giáo phận sẽ “chết” nếu không có Khóa Cursillo mỗi năm. Tất nhiên, thật vô cùng bất hạnh cho người nào trình bày về giai đoạn Tiên Cursillo của Phong Trào chúng ta cho đa số Cursillistas vẫn còn bị ám ảnh bởi Khóa Cursillo 3 Ngày. Hoàn cảnh này nhắc ta liên tưởng đến một đoạn trong Phúc Âm mà Thánh Marcô đã tường thuật như sau, “Vì đông người nên Chúa Giêsu bảo các môn đệ dọn cho mình một chiếc thuyền nhỏ, để dân chúng khỏi xô đẩy chen lấn mình. Chúa chữa nhiều người khỏi bệnh, vì thế, tất cả các kẻ ồm yếu đều xông đến cốt để sờ vào Chúa” (Marcô 3:9-10). Tương tự như thế, Khóa Cursillo 3 Ngày Cuối Tuần đã bị lấn át bởi lòng hăng say nồng nhiệt và đam mê của cả nhóm trợ tá, các khóa sinh lẫn thành phần lãnh đạo Cursillo đến mức Độ Khóa Cuối Tuần trở thành như mây mù che khuất hai giai đoạn Tiên và Hậu Cursillo trong PT Cursillo của chúng ta! Nếu các thành phần lãnh đạo Cursillo quá chu đáo, quá hăng hái mà dành quá nhiều nghị lực và thời giờ cho Khóa Cursillo Cuối Tuần, e rằng không mấy chốc toàn bộ Phong Trào Cursillo sẽ bị đè bẹp. Sự kiện này rất thích hợp dùng để cảnh giác thành phần lãnh đạo PT Cursillo cấp giáo phận không nên lạm dụng Khóa Cursillo Cuối Tuần bằng cách chạy theo thị hiếu của đám đông mà hướng dẫn Phong Trào của chúng ta đi sai hướng.

Để kết luận, lời truyền dạy của Chúa Giêsu “Hãy ra đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ!” phải là kết quả tự nhiên của Khóa Cursillo Cuối Tuần nếu Khóa được điều hành đúng cách và hữu hiệu do một đội ngũ trợ tá thấu hiểu rành mạch bản chất, ý hướng, mục đích và các phương pháp của PT Cursillo hay Hội Học Kitô Giáo. Ông Dostoevski nói rằng kẻ thù nguy hiểm nhất của một phong trào là những người quảng bá mà không hiểu biết gì về ý hướng của phong trào mình.

Ultreya! Hò dzô-ta!



PHONG TRÀO

URSILLO GIÁO PHẬN SAN JOSE - NGÀNH VIỆT NAM

Báo Cáo Tài Chính, Ngày 6 Tháng 3 Năm 2013

Tồn quỹ PT đầu tháng 11, 2012: \$9957.89

Các mục chi tiêu:

Tặng GX St. Patrick	\$1500
Tặng GX St. Elizabeth	\$1500
Tặng GX St. Victor	\$1000
Chuyến đi Napa giải trí	\$1834.91
Một phần phí tổn âm thực sinh hoạt TLĐ và Ultreya cho các tháng 2-12/2012:	\$550

Cộng chi: \$6384.91

Tồn quỹ VPĐH tiền nhiệm bàn giao: \$3572.98

Sau khi Tân VPĐH nhận nhiệm vụ từ đầu tháng 12/2012, các mục chi thu như sau:

Các mục chi tiêu:

Chi phí cho Tỉnh Tâm St. Clare:	\$547
Lệ phí gửi báo Ultreya:	\$56.85
Quà Xuân:	\$300
PT Xin lễ:	\$20
Rượu Lễ:	\$34.98
Chi phí Tiệc Tất Niên Mừng Xuân	\$385
Phí tổn giải khát cho TLĐ & Ultreya:	\$38
Lệ phí hội trường sinh hoạt Ultreya:	\$150
Lệ phí hội trường sinh hoạt TLĐ:	\$100

Cộng chi: \$1631.83

Thu niên liễm tháng 11, 12/12, 1 & 2/13:

Nguyễn Diệu Susan:	\$25
Lucia Trương Đông Cúc:	\$25
Hoàng Văn Thiết & Hoan:	\$50
Nguyễn Chương & Mến:	\$50
Lê Thị Thịnh:	\$25
Nguyễn Sáng và Bót:	\$50
Trần Marie Quý:	\$100
Trương Thị Hương:	\$25
Đỗ Đức Ôn & Trần Thị Ruyên:	\$50
Phạm Tuyết:	\$25
Lê Kim Phụng:	\$30
Thái Thu Hà:	\$25
Vũ Cao & Đoàn Mâu:	\$50
Bùi V. Bé & Nguyễn K. Hằng:	\$50
Nguyễn Đình & Trần Nghiêm:	\$50
Cộng thu niên liễm:	\$630
Các mục thu linh tinh:	\$68.76
Tổng thu:	\$698.76
Tồn quỹ trước:	\$3572.98
Tổng cộng:	\$4271.74
Chi tiêu:	(\$1631.83)

Tồn quỹ hiện nay sau chiết trừ chi tiêu: \$2639.91

- * PT cũng ghi nhận sự yểm trợ tài chánh và hiện vật quà tặng của các mạnh thường quân cho Tỉnh Tâm St. Clare, đặc biệt cho buổi tiệc Tất Niên và các sinh hoạt khác của PT: Quý AC Xuân Tường, Thanh Hương, Đông Kiều, Thiên An, Vicki Lee, Bích Thủy, Susan Diệu, Đạt Linh, Tân Tiên, Agnès Nguyệt, Hoàng Hượng, Hoa Hiếu, Hải Âu Trina, và quý anh chị ân danh khác. Cũng xin hết lòng cảm ơn quý anh chị đã đóng niên liễm trong quý vừa qua.
- * Quý anh chị đóng niên liễm, \$25 mỗi người, xin liên lạc thủ quỹ Vũ Châu Linh, giao cho các thành viên VPĐH để trao lại, hoặc gửi ngân phiếu đề trả cho Linh Vu, và gửi về địa chỉ: VPĐH-PT, 1524 Hemmingway Road, San Jose, CA 95132. Chân thành cảm ơn.

Vũ Châu Linh,
Thủ Quỹ



PHONG TRÀO

URSILLO GIÁO PHẬN SAN JOSE - NGÀNH VIỆT NAM

Lịch Trình Sinh Hoạt Năm 2013

THÁNG	NGÀY	GIỜ	ĐỊA ĐIỂM	SINH HOẠT
Tháng 03	17 Chúa Nhật	1:30 PM–4 PM	Our Lady of Refuge	Ultreya
	24 Chúa Nhật	7 PM–9:30 PM	Trung Tâm Công Giáo	TLĐ
Tháng 04	21 Chúa Nhật	1:30 PM–4 PM	Our Lady of Refuge	Ultreya
	28 Chúa Nhật	7 PM–9:30 PM	Trung Tâm Công Giáo	TLĐ
Tháng 05	19 Chúa Nhật	1:30 PM–4 PM	Our Lady of Refuge	Ultreya
	26 Chúa Nhật	7 PM–9:30 PM	Trung Tâm Công Giáo	TLĐ
Tháng 06	23 Chúa Nhật	7 PM–9:00 PM	Trung Tâm Công Giáo	Khai mạc Tĩnh Huấn
	30 Chúa Nhật	7 PM–9:30 PM	Trung Tâm Công Giáo	Tĩnh Huấn 2
Tháng 07	07 Chúa Nhật	7:30 PM–10PM	Trung Tâm Công Giáo	Tĩnh Huấn 3
	14 Chúa Nhật	7 PM–9:30 PM	Trung Tâm Công Giáo	Tĩnh Huấn 4
	21 Chúa Nhật	7 PM–9:30 PM	Trung Tâm Công Giáo	Tĩnh Huấn 5
	28 Chúa Nhật	7 PM–9:30 PM	Trung Tâm Công Giáo	Tĩnh Huấn 6
Tháng 08	04 Chúa Nhật	7:30 PM–10PM	Trung Tâm Công Giáo	Tĩnh Huấn 7
	11 Chúa Nhật	7:00 PM–9:30 PM	Trung Tâm Công Giáo	Tĩnh Huấn 8
	15 TN–18 CN	5PM TN – 6PM CN	Camp St. Francis	K3N #44 Nam
	22 TN– 5 CN	5PM TN – 6PM CN	Camp St. Francis	K3N #45 Nữ
Tháng 09	08 Chúa Nhật	1:30 PM–4 PM	TBD	Ultreya
	22 Chúa Nhật	7 PM–9:30 PM	Trung Tâm Công Giáo	TLĐ
Tháng 10	20 Chúa Nhật	1:30 PM–4 PM	Our Lady of Refuge	Ultreya
	27 Chúa Nhật	7 PM–9:30 PM	Trung Tâm Công Giáo	TLĐ
Tháng 11	17 Chúa Nhật	1:30 PM–4 PM	Our Lady of Refuge	Ultreya
	24 Chúa Nhật	7 PM–9:30 PM	Trung Tâm Công Giáo	TLĐ
Tháng 12	22 Chúa Nhật	1:30 PM–4 PM	Our Lady of Refuge	Ultreya

Địa chỉ:
 * Hội Trường Our Lady Of Refuge, 2165 Lucretia Ave., San Jose, CA 95122
 ** Trung Tâm Công Giáo, 2849 South White Road, San Jose, CA 95148



PHONG TRÀO

URSILLO GIÁO PHẬN SAN JOSE - NGÀNH VIỆT NAM

Lịch Trình Sinh Hoạt Trường Lãnh Đạo Năm 2013

THÁNG	NGÀY	GIỜ	ĐỊA ĐIỂM	SINH HOẠT
Tháng 03	24 Chúa Nhật	7 PM–9:30 PM	TTCG	Khai Triển Tâm Tượng của Chúa Kitô Trong Vai Trò Lãnh Đạo Cursillo
Tháng 04	28 Chúa Nhật	7 PM–9:30 PM	TTCG	Bản Điều Lệ - The Articles of Operation
Tháng 05	26 Chúa Nhật	7 PM–9:30 PM	TTCG	Khai Triển Công Tác Đào Luyện Cá Nhân về Thánh Kinh, Cầu Nguyện và Tinh Thần Tông Đồ
Tháng 06	30 Chúa Nhật	7 PM–9:30 PM	TTCG	Khai Mạc Tám Tuần Tinh Huấn
Tháng 07	07 Chúa Nhật	7 PM–9:30 PM	TTCG	Tinh Huấn
	14 Chúa Nhật			
	21 Chúa Nhật			
	28 Chúa Nhật			
Tháng 08	04 Chúa Nhật	7PM–9:30 PM	TTCG	Tinh Huấn
	11 Chúa Nhật			
Tháng 09	22 Chúa Nhật	7 PM–9:30 PM	TTCG	Đọc Kết Hai Khóa Cuối Tuần 44&45
Tháng 10	27 Chúa Nhật	7 PM–9:30 PM	TTCG	Phương Pháp Cursillo
Tháng 11	24 Chúa Nhật	7 PM–9:30 PM	TTCG	Tông Đồ Giáo Dân (CĐ Vatican II)
Tháng 12	22 Chúa Nhật	NA	TTCG	

Địa chỉ: TTCG—Trung Tâm Công Giáo, 2849 South White Road, San Jose, CA 95148

Ghi Chú: Tháng 12 không có sinh hoạt Trường Lãnh Đạo để sửa soạn Chương Trình Tinh Tâm hàng năm của phong trào.

Mời Viết Bài

Xin mời quý Cha, quý tu sĩ, và quý anh chị viết bài cho Bản Tin Ultreya Tháng 5 năm 2013, với chủ đề: “*Sống Lời Cầu Nguyện*”.

Xin quý Cha, quý tu sĩ, và quý anh chị viết bài cảm nghiệm sống lời cầu nguyện nơi gia đình, nơi làm việc, lúc thành công, lúc thất bại, lúc bị thử thách, và v.v. Trong những lúc nào, quý anh chị nhận ra sự hiện diện của Thiên Chúa trong lời cầu nguyện của quý anh chị.

Những bài viết chia sẻ của quý Cha, quý tu sĩ, và quý anh chị là kho tàng quý báu cho người đọc. Chúng ta cùng nhau, mỗi người “*một tay nắm Chúa và một tay nắm anh chị em*” đem tình yêu thương của Chúa đến với những người chung quanh.

Ban Biên Tập Phong Trào Cursillo ngành Việt Nam San Jose, xin cảm ơn quý Cha, quý tu sĩ, và quý anh chị ủng hộ cho Bản Tin Ultreya.

Cách gửi bài viết:

- 1) Email: banbientap.cursillo@gmail.com
- 2) Gửi thư qua bưu điện, xin đề địa chỉ:
3766 Deedham Drive
San Jose, CA 95148

Hạn chót gửi bài: 10/5/2013



CURSILLO MOVEMENT—VIETNAMESE SECRETARIAT

Kính Biểu: _____

